

A U S T R A L S K É

LISTY

POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA
POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA

AUSTRALSKÉ LISTY

CISLO 8 DUBEN 1992

Registered by Australia Post
Publication No NBQ - 3910

SVĚT

SEDM VÁLEČNÝCH SCENÁŘŮ

V srpnu 1991 požádal náměstek ministra obrany USA pro politiku Paul D. Wolfowitz sbor náčelníků štábů, aby pomohl civilním představitelům Pentagonu vypracovat podrobné scénáře potenciálních konfliktů v zahraničí. Bylo by pak možné z nich vycházet při plánování obranných rozpočtů v letech 1994-99.

Pracovní skupina složená z náčelníků štábů, pracovníků zpravodajské služby Ministerstva obrany DIA a analytiků z politických a analytických sekcí pod vedením ministra obrany Richarda Cheneyho vypracovala sedm scénářů, které mohou sloužit jako podklad obranného plánování. Podle vyjádření Pentagonu potenciální nebezpečí ilustrují, nikoliv prorokují.

PERSKÝ ZÁLIV

Pokud jde o opětovné nebezpečí ze strany Iraku, Pentagon předpokládá, že do poloviny 90. let mezinárodní podpora obchodních sankcí ochabne a bude neúčinná. Irák získá z ropy znovu sílu, aby obnovil armádu. V tom případě by cílem iráckého útoku bylo urychlené získání kontroly nad naftovými poli v Kuvajtu, Saudské Arábii a to tak rychle, aby USA a jeho partneři nestačili zasáhnout. Pokud by došlo k válečnému konfliktu je předpověď, že by trval 54 dní při "středně až velmi intenzivních bojích", kdy by USA a koalice zvítězili.

KOREJSKÝ POLOSTROV

Dokument předvidá, že komunistická severní Korea využije mírové iniciativy vůči jižní Korei jako zástěrku pro mohutný útok s nasazením 300 000 mužů s prvořadým cílem obsadit Soul. Zajímavým aspektem je popis předpokládané jaderné síly severní Korei: pět až deset jaderných zbraní, dopravitelných na cíl letadlem či raketou. Severní Korea by pravděpodobně tyto zbraně nepoužila, jestliže by nebylo v sázce přežití

národa, nebo pokud by se krize rychle nerozšířila a nehrozila by ozbrojeným silám katastrofální porážka. USA by pomohli 820 000 příslušníkům jihokorejské pěchoty a předpokládá se, že by Jižní Korea a USA zvítězily za 90 dní.

PERSKÝ ZÁLIV A KOREA

Pentagon předpokládá, že agrese Iraku by mohla časově souhlasit s invazí KILDR do Korejské republiky, což by si vyžádalo nasazení amerických sil na obou místech zároveň.

POBALTSKÉ STÁTY

V rámci předpokládaného konfliktu by "expansionistická vláda" v Moskvě uchvátila moc a začala tyranizovat bývalé sovětské republiky zejména v souvislosti s právy ruských menšin roztroušených po celém Společenství nezávislých států. Agresivní ruská vláda se bude s podporou Běloruska domáhat autonomie pro Rusy žijící v pobaltských republikách Litvě, Estonsku a Lotyšsku. Po šesti až osmi měsících napětí scénář předpokládá vyslání 18 divizí ruské armády a šesti divizí běloruské armády po celé délce polsko-litevských hranic. Litva by v tom případě požádala o pomoc NATO.

PANAMA

V Panamě jsou krajně pravocově živí z národních policejních sil spojené "s bývalými předními představiteli Obranných sil Panamy, zapletenými do obchodu s narkotiky, které udržují styky s narkoteroristickými živly Revolučních ozbrojených sil Kolumbie". Hrozí uzavření Panamského průplavu. Scénář předpokládá důrazný letecký útok a obojživelný výsadek s cílem obsadit panamská letiště a přístavy. Vítězství by bylo dosaženo za týden.

FILIPINY

Filipinský scénář je určený na

rok 1999, potom co se podstatně sníží tradiční přítomnost amerických vojáků. V chaotické situaci při pokusu o převrat bude 300 amerických zaměstnanců, pracujících na uzavření námořní základny Subic Bay, zadrženo zástupci jedné domácí frakce. Americká námořní pěchota by je měla bez problémů osvobodit asi za týden.

NOVÝ GLOBÁLNÍ NEPŘÍTEL

Závěrečný scénář vychází z předpokladu, že do roku 2001 se objeví "jednotlivý stát či koalice" s nepřátelskou strategií vůči USA a vyvine vojenskou sílu, schopnou ohrozit zájmy USA globálním vojenským soupeřením. Tato hrozba je označena zkratkou REGT (oživující se, nebo objevující se globální hrozba). Zdá se, že to je eufemismus pro obrozující se Rusko. Účelem scénáře je stanovit lhůtu na reorganizaci americké armády.

International Herald Tribune, Paříž

Na poslední chvíli jsme se dozvěděli že :

V březnu provedla Universita J.E.Purkyně v Ústí nad Labem průzkum oblíbenosti jednotlivých politických stran:

ODS	22,3 %
KSČM	5,3 %
ČSSD	5, %
Republikáni	3,7 %
Zelení	2,4 %
OH	2,3 %
ODA	1,3 %

ZPRÁVY Z ČSFR

Na zasedání Rady obrany státu prezident republiky a vrchní velitel ozbrojených sil ČSFR Václav Havel odsoudil výroky o možném zásahu Československé armády v případě neuváženého vyhlášení svrchovanosti Slovenska nebo v případě volebního vítězství levice na Slovensku. Prezident řekl: "Naše armáda nebude nikdy použita a nemůže být nikdy použita k řešení žádných vnitropolitických problémů."

Soudy v České republice mají stále nedostatek soudců. U některých okresních soudů je stav tak kriticky (mimo jiné i v Severních Čechách), že hrozí "kolaps" justice, prohlásil na tiskové konferenci v Praze ministr spravedlnosti ČR Jiří Novák.

SNR zamítla už po třetí návrh předsedy SNS na vyhlášení Slovenské republiky. Vladimír Mečiar však řekl, že k vyhlášení samostatnosti, přijetí nové ústavy a volbě slovenského prezidenta dojde po červnových volbách.

Na setkání s rožňavskými občany prohlásil předseda vlády SR a předseda KDH Ján Čarnogurský, že vyhlášení svrchovanosti Slovenska neodmítá, ale považuje je za velmi závažný krok, který není možné učinit nepromyšleně, pouze pod vlivem emocí.

Federální parlament přijal zprávu Výboru pro bezpečnost a obranu státu, podle které Vladimír Mečiar byl tajným spolupracovníkem StB. Zpráva říká, že byl v registru v roce 1970-71 jako nepřátelský element, ale později záznam ho uvádí jako oportunistu a kandidáta na spolupráci. Celou záležitost se zabývá federální policie.

DVĚ TVÁŘE SLOVENSKA

Bořek Šindler

Jednou z mnoha slabostí Čechů je milovat slovenskou zemi. Tomuto sentimentu učinilo přítrž poplívání presidenta republiky na bratislavském náměstí, a to právě na osmadvacátého října, kdy Václav Havel, zvláště pro Slováky, z Ameriky přivezl důležitý dokument Slovenská se týkající.

Představme si nepředstavitelné. Že by totiž někdo z Čechů a to buď doma nebo za hranicemi, veřejně oslavoval zřízení Protektorátu Čechy a Morava z patnáctého března 1939, ustaveného na bodácích Hitlerovy armády a na šibenicích gestapa.. Deset milionů Čechů z deseti milionů by to pokládalo za provokativní uličnictví, byť se vlastně jednalo o velezradu. Lidé by si pak ukázali na hlavy, a vážně by se to bralo jen v Kocourkově.

Ne tak na Slovensku. Tam i za hranicemi Slovenska se oslavuje docela vážně zřízení fašistického Slovenského štátu. Oslavuje se zrada a podlost na Češích, inspirovaná a provedená na pokyn Němců Sudetští Němci za vedení Henleina a fašistická slovenská klika vedená Hlinkovci vrazily za Mnichova republice nůž do zad. Hitlerova armáda pak okamžitě okupovala Sudety, Poláci Těšínsko a Maďaři celé jižní Slovensko včetně Košic, a také značný kus Podkarpatské Rusi.

To slovenskému vůdci Monsignoru Tisovi nestačilo. Čtrnáctého března 1939 s Hitlerem dojednal zřízení Slovenského štátu za patronátu Říše, a tak došlo ke slovenské "samostatnosti". Maďaři zároveň vpochoďovali do zbytku Podkarpatské Rusi, Hácha v Berlíně z donucení podepsal okupaci Čech a Moravy a rozčtvrcení Československa bylo dokonáno.

Již předtím započaté vyhazování českých učitelů a administrativních pracovníků bylo dokončeno aktivisty Hlinkovy Gardy, slovenské obdoby německé SA v tmavých uniformách podle německého vzoru. Slovenská armáda později vstoupila do války po boku Německa a slovenští arizátoři a gardisté pokračovali po celou dobu války v rabování českých a židovských podniků. Úzkými spolupracovníky Monsignora Tisa byli Šaňo Mach, Ďurčanský a Tuka. Bez zásahu Benešovy vlády by bylo bývalo Slovensko pokládáno Spojenci za nepřátelský stát, jimž i de fakto bylo.

Není jisto, zda mladí Slováci dnes vůbec vědí, k jakým oslavám je jejich otcové mají. Je na čase, aby oni sami přišli věci na kloub. Oslavuje-li někdo zřízení Slovenského štátu, oslavuje slovenský fašismus, oslavuje nenávist k Čechům a stavi

Stručný přehled rubrik

Dvě tváře Slovenska	01
Životní prostředí	02-03
Proč hladovi M. Mareček	04
Spojenci potvrdili legálnost transferu	05
Se Švejkem o Švejkárně	06
Dopis z Ameriky	07
Z tajů krás české řeči	08
Český "Wall Street" Na Můstku	09
Nad dopisy čtenářů	10
Už mě, láska není dvacet let	11
Zvelebení Národního domu	12
Aj kameň nekdý změkne	13
Faul!	14
Křížovka	15
Inzerce a služby.	16-17

svoji zemi na úroveň barbarů z let třicátých a čtyřicátých. Takové oslavy se konávaly za hranicemi Československa. Dnes na Slovensku samém.

Není ovšem pochyby, že Slovensko není a nikdy ani nebylo fašistické. Právě tak není už dnes ani možné, aby naprostá většina Slováků neviděla a nevěděla, že po tisíciletém plundrování Slovenska - Horních Uher, po maďarsku - jejich krásná, ale zchudlá země byla po vyhnání maďarské armády po první světové válce, hlavně českými legionáři a sokoly, obrazem dokonalého zbitačení. Nikoli vyzrálý a štavnatý plod, který by snad byl spadl Čechům do klína.

Slovensko stálo Čechy od roku 1918 miliardy korun v nejrůznějších investicích. Školství - v roce 1918 skoro neexistující, administrativa - zcela maďarská, průmysl - téměř žádný, obchod - ne ve slovenských rukách. Tak našli Slovensko Češi po první světové válce. Během tisícileté zvěle Maďarů tam vzkvétalo jen trpěné potlačování Slováků, které Maďaři pokládali za národ jim služebný. Maďaři panovali, Slovinci čepici v ruce se klaněli grofům. To bylo místo jim vykázané

Tiso a jeho vláda ovšem historii začali převracet. S Maďary začali být jedna ruka. Najednou to byli Češi, kdo Slovensko údajně zhuntovali, za pouhých dvacet let.

Na štěstí je Tisovo Slovensko jen karikaturou Slovenska skutečného. Byl Slovák Masaryk, Slovák Štefánik, byli Slovinci Šrobár, Papánek, Dezér, Viezt, Hodža. Češi zůstávají dlužníky Slováků v dávném dění kulturním, kdy z převážně slovenské Velké Moravy zdědil mladý český přemyslovský stát vyšší formu křesťanství byzantského a výkvět tehdejší civilizace. Slovák Jesenský ztratil po Bílé Hoře na Staroměstském náměstí hlavu s českými pány. První český slovník byl dílem Slováka. Slovák Kolár Čechy probouzel. Slovák Šafárik založil v Čechách - a vůbec ve Slovanstvu - slavistiku. Čech Palacký vyrostl a vzdělával se spolu se Slováký. Jsou nespočetné řady jiných vzácných lidí, kteří usilovali již v minulosti o vzájemnou budoucnost.

Ne tak Tiso. Ne tak ti, kdo ve jménu toho druhého Slovenska zhanobili v Bratislavě jednoho z předních

Evropanů našeho věku, a jednoho z největších spoučasných přátel Slováků, Havla.

My Češi, věru svati nejsme, ale česká historie nepamatuje podobného zostuzení Slovenska a Slováků. Není vyloučeno, že tehdy na bratislavském náměstí přetekla míra české trpělivosti. Že jsme teprve tehdy vlastně pochopili hloubku propasti.

Nikoli kvůli těm několika tisícům křiklounů a nevychovců. Ale spíše proto, že onen nejnepřívětivý výstup byl následován mlčením těch slušných. Právě toto mlčení nám napovídá, že je snad přece čas se loučit, že Češi nemohou dále Slovensko kompromitovat společnou vládou a upírat Slovákům možnost, zařizovat si život plně podle svých přání a tradic.

Kromě toho je tu i okolnost, že slovenské výstřelky pomalu začnou nahlodávat naši vlastní reputaci v Evropě a ve světě vůbec. Kdoví kde vzniklo tvrzení, že Češi snad nějak drží Slováků zuby nehty na nějaké šňůrce. Je ovšem pravda, že se dosud nikdo ani Slováků ani Čechů neptal, hodlají-li žít ve společném státě. Je na čase se ptát. Věřme, že dojde-li k referendu, vysloví se v obou částech republiky většina lidí pro pokračování ve spolužití.

Je ovšem také možné, ne-li pravděpodobné, že slovenští extremisté sice nepřevažují, ale že Slovinci si jako národ skutečně přejí jít svou jedinou slovenskou cestou. Jestliže tomu tak bude, přejme jim šťastnou cestu. Že budeme - a to oba národy - musít čelit náporům ze strany sousedů, o tom není pochyb. Bylo by snad cynické parafrázovat, že jsme my Češi byli bez Slovenska a bez něho i přežijeme. Avšak na druhé straně žít na jedné hromádce s vyznačující ideálů Hlinkových Gard nám Čechům nelze. A vnucovat se nesmíme.

Podnět pro podezření z trestného činu nedovoleného ozbrojování, obecného ohrožení, zneužití pravomoci veřejného činitele, případně dalších trestních činů vyplývajících z činnosti Lidových milic, předali Generální prokuratura ČSFR tři parlamentní poslanci nejsilnější české koaliční strany ODS. Týká se bývalého hlavního velitele LM generálního tajemníka KSČ Miloše Jakeše a dalších.

Životní prostředí v ČSFR

Luboš Noudek, Kanada

Východní Evropa a tedy i Československo jsou pro občany západních zemí nejen místem rodící se demokracie, ale i jevištěm ekologického dramatu. Drastické fotografie a údaje se nedávno objevily např. v National Geographic (v Listech č. 1), obšírný rozbor přináší zpráva Worldwatch Institut 1991.

Opustíme-li rámec obvyklých lamentací nad zločiny komunismu, pak je možné se zabývat důležitějšími otázkami. Jak reaguje obyvatelstvo a vláda? Je možná náprava? Jaké jsou důsledky?

Ač každý občan v Československu ví, že je situace vážná, většinou není zřejmá její skutečná hrozivost. Chybí srovnání s civilizovaným světem. Ti z politických činitelů, kteří se zabývají ekonomickou reformou, zastávají navíc názor, že nejdříve je nutné vybudovat zdravou ekonomiku a teprve potom bude možné dát do pořádku to ostatní. Přísné zákony na ochranu životního prostředí by prý brzdily reformu. Koncem 80. let odhadovaly statistiky, že ztráty na GNP způsobené poškozením životním prostředím činí u nás 5-7%. Považují takový odhad za nepřesný, respektive neproveditelný: je těžké vyčíslit ztráty způsobené odlesňováním (60-70% lesů je poškozeno), znečištěním pitné vody (40-50% zdrojů znečištěno), erozí a znehodnocováním orné půdy a zhoršováním zdravotního stavu obyvatel (např. v Kanadě je průměrný věk vyšší o 5,5 roky).

Jsou to podivuhodné trendy a nikdo neví, jak ovlivní zemi za deset nebo dvacet let. Jednou odlesněné Krušné nebo Jizerské hory nelze, po případném odstavení elektráren, rychle "zalesnit" kvůli trvalým klimatickým a hydrologickým následkům odlesnění. Horko a sucho v létě, nižší teploty v zimě, rychlé tání sněhu a povodně na jaře. Pramen znečištěný chemikálií bude nutno, v lepším případě, nákladně čistit desítky, možná stovky let. Orná půda je výsledkem přírodních pochodů, které probíhaly miliony let. Trvalé působení škodlivých látek na obyvatelstvo, hlavně děti, vede

nejen ke snížení produktivního věku, ale k postupné degeneraci (viz. např. vyšší počet fyzicky a psychicky poškozených dětí v Severních Čechách). Vedle politické a ekonomické krátkozrakosti možná hrají roli i faktory psychické. Vždyť nemocný člověk často odmítá vzít na vědomí vážnost své situace a v záplavě každodennosti léčbu nebo změnu životospřávy odkládá.

Poslední zoufalým činem komunistické vlády v Čechách bylo ustanovení ministerstva životního prostředí (MŽP ČR). První ministr dr. B. Moldan, ekologický odborník se zahraniční reputací, v krátké době vytvořil úřad s několika sty zaměstnanci. Část však tvořili úředníci starého režimu, hlavně z ministerstva vodního a lesního hospodářství. Kvalita týmu je velmi nesourodná, od odborníků k byrokratům. Tento "think-tank" předložil v roce 1990 ekologický program "Duhová kniha", který se však nestal programem České vlády. Program je ovlivněn centralistickým pojetím úlohy státu tj. MŽP ČR předpokládá, že bude "řídít" životní prostředí.

Životní prostředí (krajina) je pro byrokrata objektem "řízení", veřejnost je pro něj skupina laiků, ekologické iniciativy vidí jako obtíž. MŽP ČR formulovala v "Duhové knize" výchovu veřejnosti, která "... musí přejít z fáze nahodilosti do fáze promyšleného systému ovlivňování, přesně cíleného na jednotlivé věkové, profesní či zájmové skupiny obyvatelstva." Tedy formulace hodná Goebbelse. V časopise EKO s kuriozním podtitulkem "Časopis o úloze techniky v proměnách kultury", tribuně porevolučních ekobyrokratů tvrdí L. Miklós, že "... základy ekologizace hospodářství v krajině je nutné zavést na všechny stupně výuky jako povinný předmět (podobně jako... vyšší stupně materialistické filozofie a politické ekonomie)". Šéfredaktorem tohoto časopisu je doc. PhDr. Ing. Josef Šmajš, CSc., marxistický teoretik v oblasti "ochrany a tvorby životního prostředí".

Koncem roku 1990 byl dr. Moldan obviněn ze spolupráce s StB. Celá aféra, týdně přetřásaná v tisku, je nejasná a připomíná případ Bartolčík, tj. zneužívání záznamů StB k vyřizování politických rivalit. V ovzduší politického boje prokazují zákonodárné sbory svou nekompetentnost i ve věci životního

prostředí, jsou zahlceny politickými a národnostními spory a část poslanců se místo práce na nových zákonech ukáji politickou exhibicí. Tak například na jaře 1991 natřeli "radikální" poslanci na růžovo ruský tank na pomníku před smíchovskými kasárnami v Praze. Tak byl za rok po volbách schválen jediný (!) ekologický zákon o odpadech, který podobně jako mnoho dalších nových zákonů má daleko k dokonalosti.

Neodpovědné zacházení s nebezpečnými látkami a jedovatými odpady vytvořilo za minulého režimu v zemi ekologické "vředy" evropského formátu, např. skládka Spolku pro chemickou a hutní výrobu v Chabařovicích, skládka na Kladně, závazka Spolany Neratovice u rekreační oblasti Hájek na Karlovarsku (odpady z výroby pesticidů), skládky Chemka Strážné, Slovaftu a dalších. Pár let potrvá, než stát dokáže s dvacetiletým zpožděním za USA a Kanadou, vyřešit organizačně a technicky problém toxických PCBs, které poškozují nejen export potravin, ale hlavně zdraví obyvatel. Řeka Labe, která protéká "zahradou Čech", je znečištěna jedovatými látkami už od Pardubic. Horší však je, že trvajících bezzákonost spolu s bezcharakterností "podnikatelů" dává zemi šanci stát se skládkou toxických odpadů a místem provozu nebezpečných technologií celé Evropy.

Ekologická bezkonceptnost se projevuje ve federální vládě, spory ekologa Vavrouška s ekonomem Klausem prosáky až do tisku. V době, kdy se globálním problémům životního prostředí věnuje prostor i v mezinárodní politice, se V. Klaus vyjádřil o materiálu OSN k životnímu prostředí "Our Common Future" (Brundtland's Report) prý "ne zcela lichotivě". Přesto zřejmě i pod tlakem západoevropských zemí, vláda přijala pomoc EHS (např. budování čistíren odpadních vod, kontrolních laboratoří apod.), zapojila se do několika mezinárodních ekologických projektů a uvolnila v polovině roku 1991 dodatečně peníze na "ekologické investice".

Srovnáme-li situaci Československa s USA, Kanadou nebo Západní Evropou, pak je zřejmé, že v zemi chybí solidní vědecká základna (environmental science) a "zelená politika". Jako odborník s československou i zahraniční zkušeností mohu prohlásit, že vedení

nejen Akademie věd, ale i většiny ústavů se záměrně vyhýbalo ochraně životního prostředí jako politicky nebezpečnému tématu. Minulý režim bránil výměně informací a zakazoval publikovat údaje o životním prostředí. V zemi chybí zahraniční časopisy a knihy a jen málo odborníků snese srovnání se světem. Stačí se podívat na referenční literaturu uvedenou v "Modré knize" (Zpráva o stavu životního prostředí v České republice, B. Moldan a kol.), fragmentárnost a izolovanost československé ekologické vědy je evidentní. Jména autorů z ČSFR se na stránkách mezinárodních časopisů z oblasti "environmental science" téměř nevykytují. Díky zahraničním kolegům se pomalu daří tuto izolaci překonávat.

Politická filosofie, cíle a prostředky "zelené politiky", ať jsou to třeba Dje Grunen nebo američtí "grassroots", jsou u nás málo známé. Čs. Zelení ve volbách propadli díky nejasné koncepci, amatérské předvolební agitaci a vnitřním sporům, řada ambiciózních jedinců před volbami vsadila na ekologii v domněni, že je tato vlna vynesne vzhůru. V dalších volbách lze očekávat, že s ekologickými nářety vystoupí všechny důležitější strany. Solidní "zelená politika" však v zemi stále chybí, zelená hnutí a strany hledají nové alternativy a volají k odpovědnosti.

Mám-li tedy odpovědět na otázku "Will pollution kill the revolution?", kterou nedávno položil jeden americký publicista, pak jsem na rozpacích. Odpověď není jen v rukou politiků, ale všech obyvatel. Krátkozraký fatalismus nebo demagogická rétorika, "jako za komunistů", není určitě řešení. V sázce není jen ekonomická situace několika příštích let, ale dlouhodobá existence našich národů.

Autor dr. L. Noudek, publicista a vědecký pracovník Výzkumného ústavu vodohospodářského, dlouhodobě pracoval v Československé akademii věd, Free University of Amsterdam a University of Colorado v Boulderu. Zabývá se chemií životního prostředí a organizací vědy.

Proč hladoví Miroslav Mareček.

Aleš Nebeský

17. srpna 1989 orgány StB provedly prohlídku bytu sklářského dělníka Miroslava Marečka, signatáře a šířitele prohlášení "Několik slov", podepsaného celou řadou osobností a intelektuálů tzv. oficiální sféry. Po skončení prohlídky byl obviněn (podle "peněkového zákona" z února téhož roku o jehož protiústavnosti neměli pochybnosti ani tehdejší oficiální "právnícké" osobnosti) z přípravy trestného činu pobuřování. V záři Miroslav Mareček zahájil protestní hladovku a po 36 dnech byl podroben při plném vědomí umělé výživě.

Pak došlo k revoluci. Začátkem března 1990 podává M. Mareček trestní oznámení pro podezření ze zneužití pravomoci na příslušníky StB, kteří prováděli domovní prohlídku, aby se po více jak třech měsících do krajské prokuratury v Brně dozvěděl, že stíhání proti němu bylo po "změně vnitropolitické situace" zastaveno, nicméně orgány StB své pravomocce nezneužily, neboť jednaly podle tehdy platného zákona. V srpnu tedy M. Mareček podává nové trestné oznámení - na jemu neznámé osoby, které vytvořily a v platnost uvedly tzv. "peněkovou zákon", podle něhož byl trestným činem podpis (ne každý signatář byl ovšem stíhán) petice Několik slov, která byla přesně v mezích komunistických (i když si odporujících) zákonů a práv zaručených ústavou. Navíc také přidává trestní oznámení na dr. Tomáškovou (která prováděla násilné umělé vyživování), pro zneužití psychiatrie pro politické účely.

Po několika urgencích a informaci, že federální prokuratura předala záležitost prokuratuře České republiky, se Česká prokuratura M. Marečkovi omlouvá za administrativní nedopatření (podle zákona je prokuratura povinná odpovědět v jednoměsíční lhůtě) které zavinilo, že její rozhodnutí z ledna bylo doručeno až v srpnu. A tak po uplynutí jednoho roku je M. Mareček uvědomen, že jeho "podání je odloženo jako nedůvodné."

11. září se M. Mareček rozhodl zahájit hladovku "na protest proti svévolným praktikám československých prokuratur", kterou - po 44 dnech a slibu federální prokuratury celý případ znovu prošetřit - se rozhodl přerušit, aby po třech měsících bezvýsledného čekání o Vánocích hladovku znovu zahájil.

Marečkův případ zvýraznil problém postkomunistického soudnictví. Osoby sloužící v komunistickém zákonodárství (až vyložené nepřijatelné výjimky) jsou stále na svých místech a zůstanou na nich do nástupu nových generací. Jak poznamenal hostující spisovatel Ivan Klíma v rozhovoru pro melbournskou stanici 3LO - "lidé, kteří disidenty odsuzovali, dnes rozhodují o jejich rehabilitacích." A jinak tomu ani být nemůže. Všichni právníci byli vychováni a školeni ve výkonu "třídní spravedlnosti" - a přitom je právě na nich, nejen vybudovat nové demokratické zákony a soudnictví, ale i podle

nich rozhodovat. Nevíc existuje i problém čistě praktický - jak se vypořádat s krutostmi a nespravedlností komunismu zákonným způsobem v situaci, kdy jen v Čechách a na Moravě z potřebných 2209 soudců po revoluci zbylo jen 1510. I z těch zbývajících bude muset ještě odejít zatím neurčitelné množství na základě "lustračního" zákona. Není divu, že existuje na 9000 případů čekajících na vyřízení.

Kdo z nás měl kdy cokoliv činit s australskou justicí ví, že výkon spravedlnosti je proces velice zdoluhavý - a to je za nikdy nepřerušené existence právního řádu. Situace je v tomto ohledu v republice skutečně k zoufání. Na jedné straně požadavek rychlé nápravy křivd, na druhé straně nutnost jistoty, že nebudou páčány nové křivdy ve spěchu, nebo na základě osobní msty. Jediná rychlá cesta je totiž v zavedení "revoluční spravedlnosti". Přiznám se, že jsem ještě nikde v historii nenašel "revoluční spravedlnost", která by nevytvořila další nespravedlnosti a příkoří. Naopak jako pozorovatel jsem zažil "revoluční spravedlnost" malých dekretů, odsunu Němců a dalších "revolučních radovánek" (o těch prováděných po únorovém puči svazáckou generací ani nemluvě), nad kterými davy jásalý v bezmezném nadšení.

Neznamená to, že so uhlasím s kritiky Marečkovy hladovky tvrdících, že to co on dělá je "vydirání". (Navíc se ho snaží zdiskreditovat tvrzením, že to stejně nemá v hlavě v pořádku a že tak jako tak nedodrží hladovku "důsledně") Naopak s ním plně souhlasím (a obdivuji ho, sám nejsem schopen hrdinství, koneckonců raději jsem před pětadvaceti lety odešel) a je mi líto jeho strádání a obětí a skutečnosti, že v posttotalitním systému se musí uchýlit k tak radikálnímu prostředku k dovolání se práva a spravedlnosti. Nesouhlasím tedy ani s těmi, co tvrdí "demokracie dává pro souboj se zlem řadu jiných možností" (jaká "demokracie" ve stádiu, kdy je teprve budována a jaké jiné "možnosti"?) Co jiného mu zbývá v situaci, kdy prokuratury (a další zastánci "čistého" práva) tvrdí, že nikdo nemůže být volán k zodpovědnosti jednal-li podle tehdy existujících "zákonů". V Marečkově případě je to navíc nesmysl - byl pronásledován nejen nezákonně, ale navíc podle "zákona", který byl jasně protiústavní i podle bolševické ústavy. Ale i z hlediska principu (bez ohledu na Marečkův případ) koncept "čistého" práva ve svých důsledcích vlastně legálně ospravedlňuje smrt šesti miliónů židů (a dalších rasově nečistých "obětí) ku které došlo "čistě" podle zákona na základě tehdy existujících norimberských zákonů - jinak řečeno, poválečný proces v Norimberku, proces s Eichmanem a mnoha dalšími nacisty a esesmany byl tedy "nespravedlivý a protizákonný". Logickým důsledkem jejich postoje - nejedná se jen o bývalé komunisty a jejich přísluhov - ač - je vyloučené se vyhnout.

Když píšete tyto řádky, moje informace končí k 75tému dni hladovky, kdy policie na vzdory Marečkovu protestu rozbila dveře a Miroslav Mareček byl podroben lékařské prohlídce. Podle dr. Urubeka není jeho zdravotní stav zatím natolik závažný, aby musel být převeden do nemocniční péče. I když to přímo nesouvisí s hladovkou M. Marečka (nepochybně k tomu ale přispěla), prezident republiky odvolal Generálního prokurátora ČSFR Ivana Gasparoviče na základě

kolktivního dopisu poslanců pravicových stran o jeho inkompetenci a jeho nástupcem jmenoval Martina Lauka. Podobný požadavek existuje na propuštění prokurátora České republiky.

Na tiskové konferenci 3. března poslanec za Občanskou demokratickou alianci J. Kalvoda (strany, která by po volbách mohla být částí vládnoucí pravicové koalice) prohlásil: "Nestíhat zločince je stejně nemravné jako stíhat nevinné". Snad je to příslib do budoucnosti po volbách.

Spojenci potvrdili legálnost transferu.

USA a Británie odpověděly na dotaz 27 poslanců FS.

Vzhledem k důležitosti klidu a dobrých sousedských vztahů v této části Evropy Vás, pane prezidente, prosíme, abyste nám jménem USA sdělil stanovisko k otázce legálnosti přesídlení německého obyvatelstva po skončení druhé světové války, které bylo prováděno pod kontrolou orgánů Vašeho státu.

Tak zní jeden ze čtyř odstavců dopisu 27 poslanců Federálního shromáždění, s nímž se v listopadu obrátili na nejvyšší představitele USA, Británie a dnes už bývalého SSSR. Poslance především znepokojil termín vyhnání v preambuli čs.-německé smlouvy a jeho rozdílné výklady. Od té doby už uplynulo čtvrt roku, polemiky kolem znění smlouvy se vršily, emoce vzrůstaly, až nakonec se kancléři Kohlovi při dlouho a vzhledem k československé straně netakticky odkládané návštěvě v Československu dostalo pouze zdvořilého avšak chladného přijetí.

Sporné body jsou nadále sporné a příznivci ani odpůrci smlouvy nesblížili svá stanoviska, zejména v případě pojmu vyhnání, uznání neplatnosti mnichovské smlouvy od samého počátku a majetkoprávních otázek. Snad se kancléři podařilo odstranit většinu pochybností alespoň v případě vzájemných hranic, které, ač je pojmenovávají různě, obě strany nepochybně uznávají.

Odpověď dvou spojeneckých států poslancům FS byla velmi diplomatická. Přišla těsně po podpisu smlouvy, aby nebyla považována za vměšování se do bilaterálních záležitostí obou států, z nichž ten větší a vlivnější má pro USA a Británii zvláštní význam pro zaručení stability ve střední Evropě.

"Velmi oceňuji postoj USA a Británie, které na náš dopis odpověděly a v podstatě potvrdily to, na co my už delší dobu upozorňujeme: Není možné různě vykládat ustanovení mezinárodních konferencí, tedy v tomto případě Postupimské dohody", řekl poslanec Miroslav Jansa.

Velvyslanci Shirley Temple Blacková i David Brighty shodně sdělili, že jejich vlády dále trvají na článku XII protokolu postupimské konference, podle něhož transfer (tedy přesun, odsun) musel být proveden, a to pořádaně a lidsky. Francouzská

vláda dosud neodpověděla a čtvrtá vítězná mocnost, SSSR, už neexistuje.

Oba dopisy jsou velmi významné. Pozorně budou jistě čteny určitě nejen v Praze, ale i v Bonnu a Mnichově. V Praze by si j e měli hlavně přečíst ti činitelé, kteří ve vztahu ke smlouvě a pojmu vyhnání měnili několikrát své stanovisko a plně si neuvědomují, že korekce historických hodnocení je možná, ale právoplatná rozhodnutí trvají. Bude-li mluvčí sudetoněmeckého landsmanshaftu Franz Neubauer požadovat zrušení tzv. Benešových dekretů, měl by mít na paměti, že na jejich důsledcích trvá i Washington a Londýn. A bude-li požadavky sudetských Němců v tomto smyslu podporovat i CSU, pak to je potřeba chápat především z toho hlediska, že to činí jako člen vládní koalice sjednoceného Německa, které hledá novou tvář své zahraniční politiky.

Historikové se mohou dlouze ptít, zda transfer Němců byl příliš poplatný době či nikoli, probíhal-li necivilizovaně nebo spořádaně, měl-li se týkat tolika lidí. Od nynějška by mělo být však znovu potvrzeno, že probíhal za souhlasu vítězných mocností, jejichž spřímocně každý transport sudetských Němců ve svém sektoru Německa převzali.

Washington ani Londýn termíny ve smlouvě nekomentují. Pojem vyhnání je vztahovou věcí mezi Prahou a Bonnem. Poláci ho například neznají. Ve slovníku je pro slovo "expulsion" další možný překlad - vypovězení nebo vyhoštění. Ani jedno nezní tak silně pejorativně jako vyhánění, které je v češtině spojováno s projevy nespravedlnosti a násilí.

Ale už se stalo, v preambuli smlouvy je poněkud neurčitě použito vyhnání. Jenže teď už také víme, že alespoň dvě vítězné mocnosti trvají na platnosti transferu (přesunu), nikoliv tedy vyhnání sudetských Němců z poválečného Československa a z toho plynoucích důsledků.

Ivana Štěpánková- Mladá fronta

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

Na časté dotazy čtenářů, kdy nyní vysílá Český rozhlas odpovídáme:

Vysílá každý čtvrtek ve 22.00 do 22.45

Své přijímače si musíte naladit :

v Sydney	1386 KHz
v Wollongongu	1485 KHz
v Newcastleu	1584 KHz

Každý druhý čtvrtek následuje po českém vyslání program slovenský.

V dražebních prostorách Prahy se dělil milión na záchoďě.

ŠVEJKÁRNA O ŠVEJKA

Pak ale nudu profizila hotová bomba. Pivnice u Švejka v atraktivní pražské čtvrti nedaleko hotelu Internacional byla již jednou prodána za tři milióny. A to v dobách, kdy kdy koruna byla přece jenom o chloupek tvrdší měnou a navíc se zdrazil nájem pouhé dva roky (nyní na pět). Všechno sečteno a vynásobeno dlouhou frontou zájemců, ukazovalo, že úvaha zasvěcených o pěti a více miliónech se bude blížít pravdě. Skutečnost však byla zcela jiná. Po vyvolávacích 217 tisících se jen několikrát zvedla ruka a licitátor odklepl lukrativní podnik jen o třiatřicet tisíc dráž.

Sál se rázem rozdělil na dvě skupiny. Jedni kleli a porouchali si dvojité vodky, druzí (naivní a nezkušení) koukali s pusou dokořán a litovali, že nevsadili peníze právě do této dražby. Člen privatizační komise Erich Chalupa se ještě pln vzteku vzmohl na následující komentář: "Tak jsme tu zase viděli pěkné divadlo." Byl to on, kdo nám vysvětlil také smysl jednotlivých dějství, rozdělili roli a samozřejmě i kulisy.

Zlobivá dvaadvacítka.

Všechno začalo v okamžiku, kdy vyhlášovatel oznámil, že zájemci se mohou zapisovat na jednotku číslo šest. Každého, kdo se postavil do fronty na zápis, okamžitě kontaktoval mladý muž se zlatou sponou v kravatě. Elegantní desetitiscové oblečení by s největší pravděpodobností mohlo vyprávět. Podle zasvěcených stával prý tento mladík před listopadem 1989 na Václavském náměstí a veksloval s devizovými cizinci. Většinu zájemců stačilo jen několik vět šeptem pronesených a nahlédnutí do černého kufříku. Těm, co chápali pomaleji domluvil kolega. Nabízených padesát tisíc za to, že při dražbě nezvednou ruku, udělalo své. Ostatně, většinu stejně nic jiného nezbyvalo. V případě, že by nebyli ochotni přistoupit na tuto hru, zdejší mafie vyžene cenu vydražované provozovny do závratných výšek. Pět, deset

miliónů není žádný problém. V horším případě přijdou autoři tohoto scénáře o deset tisíc dražební jistoty. Provozovna za dva tři měsíce půjde do dalšího kola a tam možná budou případní zájemci již rozumější. V lepším případě mohou mladici restauraci, dřív než o ni přijdou, tři čtyři měsíce provozovat (výnos několikrát převyšuje zmíněných deset tisíc dražební jistoty).

Tentokrát však příliš velké problémy nejsou, během půl hodiny je dvacet zájemců zpracováno. Licitátor již přichází k dražebnímu pultu. Ale co se děje? Najednou se objevuje ještě jeden, dvaadvacátý zájemce. Během půl minuty je zapsán. Mezi mladiky připravující divadelní představení nastává poprask. Muž se zlatou sponou si přímo bleskově přisedá k dvaadvacítce. Chrlí ze sebe proudy slov, přiřazuje. Licitátor vyvolává dvě stě sedmáct tisíc. Mafie okamžitě zvedá své číslo. Licitátor se marně rozhlíží, kde je oněch dvaadvacet zájemců. Vypadá to, že bude muset odklepnout na vyvolávací cenu. Naštěstí však dvaadvacítka hlásí krok. Mafie okamžitě kontruje tisíci korunami, teď jen získat čas. Na dvaadvacítku se valí proud argumentů, slibů i výhrůžek. Stále však vzdoruje, hlásí krok. Mafie musí přidat další tisícovku. To už ale muž se sponou v kravatě svírá ruce dvaadvacítky. Marně se licitátor rozhlíží, kdo přihodí. Poprvé, podruhé, potřetí. Pivnice U Švejka je vydražena za dvě stě padesát tisíc.

Jako ozvěnu slyším slova pana Chalupy. Jen se schválně běžte podívat na záchoď, tam se teď vyplácí. Vpadnu tam tak rychle, že muž se zlatou sponou v kravatě nestačí přibouchnout kufřík. Je napěchován penězi, samé tisícikoruny. Váhá však jen zlomek sekundy. Prakticky okamžitě mizí se svým "obchodním" partnerem v kabině. Místo něho tady jsou pro všechny případy dvě svalnaté gorily. Česky znají jen několik slov, a to s výrazným ruským přízvukem. Ještě nedávno prý dělali ochranuskořádkářům. Teď si na svůj chléb ve zdejší vydělávají tady. Jak je vidět, ono známé "lumpové a podvodníci všech zemí, spojte se" začíná platit i v Československu.

Nezbývá mi nic jiného než ustoupit. Odcházejím a v duchu počítám. Dvacet lidí dnes údajně inkasovalo po padesáti tisících. To je rovný milión. Dvaadvacátý

dostal sto tisíc. K tomu dvě stě padesát za vydraženou jednotku. Ale i tak, známá pražská pivnice s kompletním zařízením a vybavením přišla kupce jen na zlomek toho, co by musel zaplatit v regulérní dražbě.

Obrana lidu - ma-

CAUSA "DOKTOR"

Senzace o které bude řeč, přežívá podstatně déle než ony pověstné tři dny. Její postatou je otázka, jestli byl Vladimír Mečiar, bývalý ministr vnitra SR, bývalý premiér vlády SR a současný předseda HZDS agentem StB s krycím jménem "Doktor", který sledoval za "normalizačního" období Alexandra Dubčeka. Na začátku byla stručná zpráva v Lidových novinách. Klíč k rozuzlení by měl mít podle některých komentátorů objekt sledování - Alexandr Dubček. Ten však opakovaně uvedl, že nezná totožnost tajemného Doktora. O co vlastně jde? Na zasedání branně-bezpečnostního výboru SNR měl být vyslechnut bývalý zástupce náčelníka Okresní správy SNB v Trenčíně. Mělo jít o svědeckou výpověď k pravděpodobnému sledování Alexandra Dubčeka z období před 1989 tehdejší spolupracovníkem StB s krycím jménem "Doktor". Tento muž je prý v současnosti výraznou politickou osobností na Slovensku. "Doktor" měl mít v minulosti těsný pracovní vztah k Nemšové a Dubnici nad Váhom. Slovenský expremiér a předseda HZDS žil v Trenčíně a pracoval v ZTS Dubnica nad Váhom a ve Skloobalu Nemšová. Spolupracovníkem StB by tedy mohl být. V souvislosti s machinacemi se svazky StB studuje branně bezpečnostní výbor již dešít dobu expremiérovou působení na postu ministra vnitra a v čele slovenské vlády. Poslanec FS Vladimír Mečiar byl lustrován komisí pro vyšetřování události 17 listopadu a komise nezjistila žádné poznatky svědčící o jeho spolupráci s StB avšak v registru svazků, které komise obdržela bylo vytrženo šest stran. Podařilo se sice zjistit někdejší jména, která na vytržených listech byla, ale nelze vyloučit existenci dalších materiálů, které komise nezískala. "Nejsem Doktor a nikdy jsem s StB nespolupracoval", prohlásil V. Mečiar na zasedání HZDS. Hovořil sice přesvědčivě, ale zřejmě si budeme muset počkat na fakta, která dokáží zda je to tak jak říká..

Výběr 12-92(zkráceno)

DOPIS Z AMERIKY

Světová unie
československých exulantů
World Union of Czechoslovak
Exulants

Vážení krajané,

v poslední době vzrůstá aktivita našich krajanů - exulantů, která se projevuje nesouhlasem s politikou československé vlády vůči nám.

Hned na počátku své prezidentské kariéry prohlásil pan prezident Havel při jeho první návštěvě v Kanadě, že exulanti se mohou vrátit domů. Avšak co pro to, jako prezident udělal? Naprosto nic. A abychom nepřišli a nechtěli vystěhovat okupanty (komunisty) z našich bytů a rodinných domků, souhlasil s vydáním restitučního zákona a tím další a definitivní konfiskaci našeho majetku. Nesmí se zapomenout na to, že mnozí z nás byli vlákáni do protistátních skupin, které uměle vytvářeli komunističtí provokatéři a ti po konfiskaci našeho bytového a domovního majetku dostali jej koupit za velmi nízkou "symbolickou" cenu a jsou v něm dodnes. A aby za své činy nebyli potrestáni tak jim pan prezident Havel udělil amnestii, se kterou se svezli i ostatní, za různé kriminální činy.

Při různých diskuzích vymlouvají se vládní činitelé, že náš exil není jednotný a že nemají s kým jednat.

Tak jako demokraticky smýšlejší občané našeho státu, tak i my se dokážeme sjednotit, když o něco jde. Ted nejde jen o majetky, teď jde v podstatě zase o bytí, či nebytí demokracie u nás doma. To, čemu pan prezident říká demokracie je spíše pseudodemokracie a do skutečné demokracie má ještě hodně daleko.

Po listopadové revoluci se komunističtí prospěcháři rozlezli skoro do všech politických stran. Jen ti "skalní" zůstali věrni své straně a jsou stejně tak, jako i ti "převlečení" chráněni prezidentovým "sarnetem". V podstatě i ti převlečení jsou věrni svým komunistickým ideám. Protože nejvíce se jich dostalo do Občanského fóra, oddělil se ministr Klaus se svými demokratic-

kými stoupenci a vytvořil Občanskou demokratickou stranu (ODS), zatím co soudruzi Diensbier, Pithart a Rychetský vytvořili ze zbytku Občanského fóra Občanské hnutí. Tím se situace značně vyjasnila a teď se ví kdo je kdo a kdo je kde.

Nicméně musíme našim doma v jejich politickém boji pomáhat. A abychom mohli tak činit, musíme být jednotni, musíme mít naše exilové reprezentanty (mluvčí), kteří při jednání s čs. vládou budou hájit naše požadavky a práva. Podaří-li se nám získat právo volit prostřednictvím našich velvyslanectví, můžeme našimi hlasy pomoci demokratickým stranám doma. Doba voleb - červen 1992 - se kvapem blíží.

Celosvětové hnutí - Unie - čs. exulantů, které se právě tvoří, nemá dosud pevnou strukturu, má zatím jen nadšené a obětavé dobrovolníky, kteří ve prospěch jednotného hnutí obětují svůj volný čas, aby jejich utrpení, kterým prošli v Československu, nebylo nazmar.

Unie bude mít pět sekcí - USA, Kanada, Evropa, Austrálie a Jižní Afrika. Každá sekce si zvolí dva reprezentaty (mluvčí) kterých za celou Unii bude 10.

Je proto nyní na vás, abyste si zvolili dva zástupce vaší sekce. Při volbě zástupců by měly být brány v úvahu tyto okolnosti:

- aby kandidát byl exulantem, kterému byl poskytnut politický azyl,
- aby kandidát byl činný v některé exulantské organizaci,
- aby také byl publicisticky činný i v exilovém tisku.

Máme zájem dosáhnout co největšího kontaktu se všemi exulanty a s jejich organizacemi, které jsou roztroušeny po celém světě. Pokud se dozvíte, že někdo nedostal náš dopis, pošlete nám jeho adresu nebo adresu jeho organizace a my jim pošleme naše informace, po případě jim dejte kopii tohoto dopisu a tím se také velice účinně zapojíte do úspěchu našeho hnutí.

Celosvětová unie
československých exulantů
Tiskový odbor americké sekce
zastupuje
M. Konvička

Zájemci o program UNIE mohou psát na adresu:

P.O.BOX 7615
Culver City, CA 90233-7615
USA

Už před jistou dobou přišel s podobným návrhem tady v Austrálii Milan Vyhnaněk, který nám řekl:

"Věřím, že Celosvětová centrální organizace, která by reprezentovala krajany, žijících mimo Československo, by mohla mnohem účinněji pomáhat a pomoc koordinovat, než pokud se o to snažíme my, jako jednotlivci."

Účel a záměr organizace

- Hájení zájmů občanů žijících mimo ČSFR.
- Spolupráce s organizacemi v ČSFR.
- Vytvoření nadace pro sponzorování studentů.
- Zajištění spolupráci a pomoc vlád zemí, kde nyní žijeme.
- Vypracovat "Světovou společnou agendu".
- Příprava krátkodobého-třiletého pracovního programu.
- Informovat "nověpříchodci" o realitě našeho života.
- Koordinace "Návštěv" předvidaných i nepředvidaných.
- Styk zástupců krajanů ze specifických oblastí.

Zajímaly by nás vaše názory na tuto myšlenku, stejně jako jména lidí, které vy, byste do požadované funkce zvolili. V příštím čísle bychom se k této otázce rádi vrátili.

Redakce

Dám do pronájmu 1izbový byt blízko centra v Piešťanoch.

Cena za pronájem \$ 120 týdně.

Volajte na : 0011-857-916178

Mrs Margita

Alebo písomne : Tony Zabensky

P.O.BOX 583

Maroubra Junction 2035

Z tajů krás české řeči (pokračování)

Dům otcovský - řeč mateřská :
tak to vyjadřuje čeština.
Drahokam matkou vložený do úst děcka,
mysterium rodné řeči, provází nás
životem do smrti.

My primánkově jsme jako první
četli úchvatnou stať o mateřské řeči.
Porozuměl jsem jí až po desítkách let v
cizině. Patricijská vídeňská rodina
shromážděná kolem lůžka umírajícího
pána domu slyší kmeta šeptat poslední
slova česky. Vždyť otec česky nikdy
nehovořoval, žasnou. Ba, nevědělo se, že
češtinu vůbec zná. A hle, v hodině smrti
mu rodný jazyk do úst opět vložila
odcházející duše.

Jsou i dvojjazyční jedinci, ale
naprostě většině z nás se mateřtina stane
součástí bytosti, samozřejmým
prostředkem každodenního vyjadřování.
Plyne lehce, protkána tisícero odstíny,
nezrazuje nás. V jinojazyčném prostředí
okamžitě znovu znejistíme a vlastně
teprve potom pochopíme, že komu-
nikovat v cizí řeči je nepřírozené. S řečí
se nerodíme, "přirozenou" se nám rodná
mluva teprve časem stane.

Pro lidi "doma" každý, kdo se otřel
kolem slovníku hovoří již perfektně
anglicky, španělsky, francouzsky, Dřhvi
jak. Té perfekce! My Ahasvěři víme své.
Cizí mluva a výslovnost pochytil a na-
podobit jakž takž úspěšně je zpropadená
dřina, pro mnohé holá nemožnost.

Řeč odposlouchávaná se rtů mat-
ky se ale zapomenout ani nedá. Ne-
setřeseme ji. Nevyklepeme ji ze sebe.
Prozrazuje nás. Nás Čechy přízvukem na
první slabiky všech slov všech jazyků.
Dere se nám to do našich němčin, ruš-
tin, italštin.

Moudrý český clown Jiří Vos-
kovec, vyznavač bleskově inteligentní
češtiny, kdysi z newyorského exilu
zauvažoval nad češtinou jako poutem,
jediným pojtkem nás Čechů, v té naší

české směsici profilů, barev vlasů a očí i
rozdilu měr a vah. Prohlásil náš jazyk za
pouto nejsilnější, jedinečné a vše
přetrvávající.

Je nám naše řeč útočištěm či
prokletím? ..zpytujeme se v moři angli-
čtiny. Je ale naše a opouští nás až s posled-
ním dechem.

B.Š.

HLEDÁME :

pana JIRÍHO KOUBSKÉHO,
narozeného 14. 9. 1948.
Poslední bydliště: Praha 5.

Veškeré informace prosím, zašlete na
adresu jeho sestry Věry do ČSFR.

Pani Věra Mišková
Velké Popovice 119
257 69 Czechoslovakia

pana VIKTORA ŠTĚPÁNA,
pochází z Českých Budějovic,
maturoval tamtéž v roce 1937.

Hledá ho starý přítel Václav Sýkora z
Veselé nad Lužnicí.
Zprávy o něm zašlete do redakce.

pana JOSEFA CHODA
narozeného v roce 1920
ve Vahavči u Klatov, pekař,
do emigrace odešel v roce 1948

Informace zasílejte na adresu:
Marie Konečná
Anglická 116
353 01 MARIÁNSKÉ LÁZNĚ
Czechoslovakia

Zdá se, že nastává čas hledání a
návratů. Pokud budete o hleda-
ných něco vědět, ozvěte se a
pomozte lidem opět nacházet ces-
tu jednoho ke druhému.

UPOZORNĚNÍ

CANOPUS BOOKS upozorňuje, že
má na skladě knihy českého mystika
Květoslava Minaříka (1908- 1974)
"Přímá stezka"
(mystická praxe k poznání skutečnosti)
"Beseda bohů"
(psychologie skutečnosti)
Joga v životě současného člověka

"Cesta k dokonalosti"
(praktická psychologie)

"Světlo géníu"

Cena za jeden výtisk \$ 15.
Možno zaslat i na ukázkou.
CANOPUS BOOKS
G.P.O.BOX 837 G
MELBOURNE, VIC 3001

PRAHA

je krásná v každé roční době

Komfortní a levné ubytování pro naše
krajany v soukromých apartmánech v
historické části Prahy zajistí :

Club Golden Prague Co. Ltd
Malá Tyršovka 19
143 00 PRAHA 4
telefon: (42 2) 401 9628
fax: (42 2) 312 0515

JEDINEČNÁ PŘÍLEŽITOST
PRO MILOVNÍKY
A SBĚRATELE
práve vychází
I. část dlouho očekávané trilogie
"HISTORY
OF CZECH ROCK'N ROLL
VOL. 2"

A\$ 15.- plus poštovné
Informace:

Jiří Šimák - (03) 578 9385
Objednávky : P.O.BOX 213
St. Kilda, VIC 3182

ČESKÝ "WALL STREET" NA MUSTKU

Vybíráme z rozhovoru redaktora Miloše Kubánka z časopisu "Svět hospodářství" s místopředsedou pražské burzy Vladislavem Pavlatem.

V tisku se již objevila řada termínů, kdy by burza měla zahájit činnost. Který z nich platí?

S největší pravděpodobností platí, že zahajujeme během prvního pololetí letošního roku. Není vyloučeno, že se startem nebudeme čekat až na příliv té velké vlny akcií vzniklých ve velké privatizaci, ale začneme obchodovat již dříve s těmi cennými papíry, které budou k dispozici.

Burza bude pravděpodobně akciovou společností. Kdo budou její akcionáři?

Podle předpokládaného návrhu zákona se má stát akciovou společností. Není však vyloučeno, že parlament zvolí jinou formu. Burza by každopádně měla vzniknout jako soukromá společnost, jak je to běžné téměř všude na světě.

Jakým způsobem se budou vypisovat akcie a kolik bude mít burza akcionářů?

O vypisování akcií zatím není rozhodnuto. Má se však za to, že akcionářů by mohlo být kolem čtyřiceti. Členy sdruženími kolem burzy jsou zatím Investiční banka, Komerční banka, Československá obchodní banka, Živnostenská banka, Agrobanka, Interbanka, Všeobecná úvěrová banka, Česká státní spořitelna, Poštovní banka, banka Bohemia a SBČS. V brzké době však bude členů více než dvacet.

Pokud se někdo chce stát akcionářem burzy, může se na vás obrátit?

Ano, v tomto směru jsme již upozornili řadu bank a umožníme vstup i některým soukromým firmám, pokud splní požadavky na získání licence pro činnost obchodníka s cennými papíry.

Tedy soukromým makléřským firmám?

Ano. Zatím je však nemáme. Licence k obchodování s cennými papíry nebyly, pokud je mi známo, kromě

bankám nikomu uděleny.

Uvažujete o tom, že by se na burze alespoň symbolicky vlastnicky angažoval stát?

V žádném případě.

Jakým způsobem bude stát do činnosti burzy zasahovat?

Stát se ve většině zemi angažuje tím způsobem, že stanoví právní předpisy, které upravují základní pravidla obchodování s cennými papíry, jejich emise, pohyb vnitřních informací a ochranu investorů. Tyto předpisy stát musí vydat a nám jde nyní o to, aby tak učinil co nejdříve. V současné době jde především o zákon o cenných papírech, tj. zákon, který by eventuálně mohl do sebe absorbovat i již připravený zákon o burze. Dále samozřejmě potřebujeme, aby byl schválen i zákon o investičních společnostech. Tyto zákony totiž vytvářejí kostru legislativy v oblasti burz a cenných papírů. Po jejich schválení již budeme moci bez obav obchodovat.

S jakým základním kapitálem burzy počítáte?

To ještě není rozhodnuto, počítáme však, že by ani nemusel být tak veliký, jako je kapitál banky. Měl by se pohybovat tak do 300 miliónů korun. Minimální vklad člena je zatím 200 tisíc korun. Zhruba jedna třetina členů by mohly být joint-ventures, případně pobočky zahraničních firem.

Kolik bude mít burza pracovníků?

Zhruba dvacet. Budapeštská burza má momentálně asi 35, varšavská 25. My počítáme s nižším počtem pracovníků, protože se domníváme, že burza má být organizována racionálně. Je lépe mít méně lidí, ale kvalifikovaných. Burza je jako každý jiný podnik a musí si na sebe vydělat.

S kolika cennými papíry hodláte zpočátku obchodovat?

Chceme mít na hlavním trhu asi tak do 30 emisí akcií nejnadějnějších akciových společností. Ostatní budou samozřejmě mít také možnost obchodovat na burze, požádat o povolení k obchodování, avšak nikoliv o kotaci. Řada podniků totiž nebude schopna splnit podmínky kotace. Ty jsou vázány jednak na velikost kapitálu, jednak na některá další kritéria např. úspěšnost podnikání. Podnik, který je před likvidací, se může dost těžko ucházet o to, aby prodával své cenné papíry na burze. O obchodování se

samozřejmě ucházet může, ale nemá celkovou naději, že se jeho papíry prodají.

Hodláte perspektivně kotovat akcie zahraničních společností?

Zatím se o tom nejednalo, ale samozřejmě, že tyto věci přijdou. Bezprostředně to však souvisí s důvěrou zahraničních investorů. Je přitom velký rozdíl mezi dlouhodobými a krátkodobými investory, kteří přicházejí investovat do služeb, obchodu, restaurací, tedy do jednorázových akcií, neboť to je kapitál, který tu není dostatečně zakotven a při sebemenším otřesu může být stažen. Těch, kteří chtějí podnikat dlouhodobě je zatím menšina, ale o ty budeme mít především zájem. Řada zahraničních podniků počítá s tím, že bude kupovat akcie našich podniků.

Počítáte s tím, že akcie rozmistěné mezi drobné akcionáře v rámci kuponové privatizace budou obchodovány přes burzu?

V každém případě. Když jsem mluvil o oněch 300 - 350 společnostech, které by měly být kotovány na burze, tak většina jejich akcií vzejde právě z kuponové privatizace.

Drobný akcionář bude tedy obchodovat své papíry přes nějakou makléřskou firmu.

Ano. Domníváme se při tom, že v Československu by vůbec mělo být zakotveno, že drobní investoři budou vystupovat na burze zásadně přes zprostředkovatele.

Vůbec tedy neuvažujete o možnosti, že by soukromí investoři mohli obchodovat na burze bez zprostředkovatelských služeb makléřských firem?

To neexistuje nikde. Jsou samozřejmě ve světě takové případy, že lze obchodovat přímo, ale je to považováno za riskantní.

Připustíte k obchodování na burze každou makléřskou firmu, která dostane licenci od SBČS?

V tom není žádný automatismus, i když je to velmi pravděpodobné. Tato firma musí splnit řadu kritérií. Především se musí zavázat k tomu, že se bude řídit předpisy burzy, že bude ochotna hradit náklady jejího provozu a pod. Nedomnívám se však, že by bylo ideální, aby veškerý obchod na burze zprostředkovávaly jenom banky. Měly by tu být rovněž drobné a střední makléřské

firmy. Ty mohou zprostředkovávat obchody, které jsou pro velké banky ztrátové. Banky obchodují s větším množstvím akcí raději než s individuálními objednávkami. Burza pochopitelně stojí i o drobné zákazníky.

Nad dopisy čtenářů

Vážená paní redaktorko,

mé cvičené oko studenta zdrobnělín, tedy deminutiv i deminutivů, nemohlo nepostřehnout v minulém čísle Slavičkova slova o Kovaříčkovi. Mimo TO, a kromě toho, jsem už přes měsíc sám sebe ponoukal Kovaříčkovi vyslovit dik za chválu snah pražského Náprstkovy muzea a jeho pracovníků, včetně vrátného.

Nepoctil bych se, jako exulant, ohrožen nařčením z exulantství, ale v Kovaříčkově článku je nenalézám.

Síla ryziho charakteru Jaroslava Kovaříčka, na potaz braného, a to si troufám říci jako jeho dávný přítel, pramení z jeho dlouholeté nezištné práce pro českou hudbu a českou kulturu vůbec, a to po celé Austrálii, třeba-li uvést alespoň jeden příklad. V prsa se nikdy nebil, ač často a důvodně se bit mohl.

Souhlasím, že odešli lidé schopní, méně schopní a všeho schopní, podstata Slavičkovy filipiky proti Kovaříčkovi mi však uniká. Snad by se to dalo jednou při sklence vysvětlit.

Bořek Šindler

Vážení přátelé,

chtěla bych vám alespoň touto cestou poděkovat za morální podporu i hezká slova, která ve svých dopisech užíváte. Snažím se odpovídat seč to jde, ale zatím "nejen novinami živ je člověk", tak musím pracovat a času je hrozně málo. Děkuji také za nápady, návrhy i zajímavosti, které mi posíláte. Noviny

mohou vycházet jen díky obětavosti dopisovatelů, kteří trpělivě piší své příspěvky nejen bez nároků na honorář, ale často s nárokem na někdy, až příliš tvrdě podaný nesouhlas. Ale každá diskuse je dobrá k tomu, abychom poznali vzájemně své názory, snažili se je chápat a tím vlastně také nacházet cestu jeden ke druhému.

Jana Háberová

Co se chystá,
co byste neměli zmeškat:

v Melbourne

V Národním Sokolském Domě se koná celá řada zajímavých akcí a tak si poznačte do kalendáře tato data:

- 9. 5. - Májová zábava
- 13. 6. - Zimní zábava
- 4. 7. - Strahovská zábava
- 16. 8. - Vepřové Hody
- 29. 8. - Kolovácká zábava

v Sydney

sobota a neděle 11. - 12. 4.
v Československém Country Clubu,
bude ve znamení
VEPŘOVÝCH HODŮ
začátek je 11. 4. ve 20 hodin
k tanci i k poslechu hraje nová kapela
Vojty Ciny "Eukalyptus"
Vstupné: \$ 6.- důchodci \$ 4.-

12. 4. ve 2 hodiny odpoledne si můžete zatančit znovu.
Hrát bude Josef Milfort se svojí kapelou.
Přejeme dobrou chuť!

v Sokolském Národním Domě
se

2. 5. ve 20,00 sejdeme na besedě se známým cestovatelem
ing Miroslavem Zikmundem
ke koupi budou rovněž jeho knihy a video

Vstupné: \$ 8.- důchodci \$ 4.-

3. 5. v neděli navštíví
ing Miroslav Zikmund
Československý Country Club
Beseda začíná ve 14,30 odpoledne

v Sokole Sydney
se v květnu bude konat
pod heslem

"Není důležité zvítězit,
důležité je zúčastnit se"

tradiční sportovní utkání
Sokol Sydney -
Sokol Melbourne

v několika sportovních disciplínách.
(volejbal, nohejbal, kolová, krasojízda)
Přesné datum konání bude
uveřejněno v příštím čísle
Sportovní fanoušci vřele vítáni!

V květnu se uskuteční cyklus
Hudba pro klasickou kytaru
hraje **MILAN SVAB**
uslyšíme hudbu starých mistrů:
D. Scarlattiho, J. A. Losyho,
Z. Albenize, J. S. Bacha, H. V. Lobose

První večer se uskuteční
v pátek 1. 5. v 19,30 hod. pro SVU v
University of NSW
School of Theatre Studies
Anzak Parade, Kensington
(vjezd v Barker Street)

Druhý večer se koná:
v sobotu 9. 5. v Sokolském Domě
(v knihovně) v 19,00 hod.

Třetí večer se koná:
v sobotu 30. 5. v Krabicovém domě
44 Cumberland Street, Rocks,
v 19,00 hod.
Bude podáváno lehké občerstvení,
vstup volný.

??? Proč si nezajet na výlet ???

"Green Pastures"

45 Cornwale Road
Exter 25 79

a objednat si včas

velikonoční husy a kachny

přímo z Fialovy farmy

fax: (048) 8342 94

tel: (048) 8341 18

Hádej, kam půjdem na večeři?

(úryvek z knížky)
Jiřina Bohdalová

To, co mě při četbě kuchařek vzrušuje, je dobrodružství. Recepty mám za detektivky s otevřeným koncem. A já jsem ten, kdo chytá zloděje... Kdo odhaduje výsledek díla, kdo předvídá úspěch či neúspěch. Kulinářské procedury jsou pro mě v jistém smyslu podnětné inspirační zdroje. Pro fantazii, samozřejmě. Ale přiznávám, že mnohdy při nich sliním jak pověstný pes pana Pavlova.

Není nad to, když je kuchařka dilem vlastním. Když je sepsána na volných listech, vydána jenom v jednom exempláři, psána ručně a zdobena originálními tituly. Třeba Buchta Milča nebo Řez podle pana Mládka nebo Slepovaná kolečka od strejdy Srnečka... Zkrátka když se do receptu dostane lidová fantazie, něco osobního, a třeba taky humor - to třeba když se dočtu "chutná pánům"

Psané knížky receptů jsou vzácné. Ale mám jich několik ve velkých i malých sešitech. V mé sbírce patří k nejcennějším.

UŽ MĚ, LÁSKO NENÍ DVACET LET

Tak se jmenuje pořad se kterým se chystá do Austrálie jedna z nejpobulárnějších a nejoblíbenějších českých hereček JIŘINA BOHDALOVÁ. Známe ji především z jejích komických rolí v mnoha filmech. Jen narnátkou vybíráme: "Dáma na kolejích", "Šefe, jdeme na to" atd. Mezi krajany tady koluje řada video záznamů populárního zábavného pořadu "Televarieté", který Jiřina Bohdalová spolu s Vladimírem Dvořákem už řadu let perfektně konferuje. Děti několikáté generace znají její hlas z mnoha Večerníčků a pohádek, které s takovou láskou a uměním pro ně připravuje. Protože ji hlavně známe jako komičku, byl pro mnohé velkým překvapením její vynikající herecký výkon v dramatickém a více než dvacet let zakázaném filmu "Ucho", který nedávno uvedla SBS.

Jiřina je nejen všestrannou herečkou a životní optimistkou, ale také ženou se spoustou nejrůznějších zájmů a koníčků. Málokdo ví, že je nejen vynikající kuchařkou, ale i zánícenou sběratelkou receptů a kuchařských knih. Sama o kuchařkách napsala: "Kuchařky u mě najdete všude, jak doma, tak na chalupě. Nejsou to ale knížky mrtvé, kuchařka je pro mě knížka pro každou příležitost. Dávám přednost těm starým, potrháným a ušpiněným. Podle toho právě usuzuji, jak šel recept na dračku a byl-li dobrý."

Není tedy divu, že Jiřina vydala před několika lety svoji první knihu kuchařských receptů "Hádej, kam půjdem na večeři", která se stala brzy v Českoslovenku nedostatkovým zbožím. Knížka je nejen plná výborných receptů, ale především je plná zajímavého povídání s moudrými lidmi a tak se v ní dozvíme i recept na šťastné manželství od Rudolfa Hrušínského, stejně jako recept na stále mládi a chuť do života od Ljuby Hermanové.

Spolu s Jiřinou Bohdalovou přijede i hudební skladatel a zpěvák Jiří Zmožek, který píše písničky pro nejpobulárnější československé zpěváky a který se vyznává ze své velké lásky pro lidové písně. A proto právě jeho nakladatelství "Carmen" vydalo v poslední době řadu krásných nahrávek lidových písniček pod souborným názvem "Na moravské svatbě", "Na české svatbě" a "Na slovenské svatbě".

Oba s tímto pořadem už navštívili americké a kanadské krajany a všude byli s radostí přijímáni. Vždyť se snaží lidem vnášet do života úsměv a toho není nikdy dost.

J.H.

Pořad "Už mě, láska není dvacet let" uvidíte:

30. 5. - 31. 5. v Adelaide

6. 6. - 7. 6. v Melbourne

13. 6. - 14. 6. v Sydney

Lístky rezervujte:

Adelaide - p. Jiránek A.H. 263 82 18, Československý klub - 346 4181

Melbourne - Bohemia Travel J. Sedláček - B.H. 510 2474

Sydney - Jana Háberová - 636 1873, Jarda Zahrádka - A.H. 528 7928

p. Rutar - A.H. - 610 3267

Máte-li zájem o knížku M. Zikmunda a J. Hanzelky

"Cejlon ráj bez andělů", či o zajímavou videokazetu

"Cesty a křížovatku H. a Z." volejte:

AVRO - Jiří Vrožina - (02) 621 7586

Cena za kazetu i za knihu je \$ 20 plus \$ 5 poštovného

Zvelebení Národního domu v Melbourne

Zvenku se na první pohled nic nezměnilo. Vlastně ano - úzké dveře ztratily kliku a o pár kroků dále je moderní a široký vchod, kterým procházím do vstupní haly. Po levé straně je nové široké schodiště nahrazující schody, po kterých se dva lidé s obtížemi protáhli. Vydávám se po zvuku tlukoucího kladiva a vedle půlkruhové zdi zakrývající podium, vcházím do sálu.

"Doděláváme už jen maličkosti - osvětlení, záclony a tak," říká starosta Sokola Pavel Pospichal. "Přišel si nás zkontrolovat?", ozývá se z druhého konce sálu Emil Holeček pracující na rozvodné desce. "Ani ne", odpovídám, "ale chci vědět proč - a jak jste tohle všechno dokázali".

"Proč? - no, jednak to byla účelnost. Původně to byla tady dole sokolovna a nahore společenská místnost. V posledních pěti, šesti letech tu ale nikdo necvičil. Šlo o to, aby jako společenský dům to bylo příjemnější - nu, a snad i "důstojnější", vysvětluje Pavel Pospichal a začne popisovat jak to vše začalo.

Revoluční rok 1989 znamenal pro exulanty proměnu v krajany, pro absolutní většinu to ale neznamenalo návrat domů. Naopak to vedlo k objevu, že ať chceme či nechceme, zvykli jsme si a domov je tady. Od toho už byl jen krůček k uvědomění si, že o to více bychom se měli pokusit si vytvořit zdejší domov jak nejlépe je jen možné. "Jsou lidé, kteří říkají - co prý já mám co dělat pro Čechy, co oni kdy udělali pro mně. Nechápu, že tohle všechno neděláme pro nějaké pomyslné "čechy", ale sami pro sebe," pokračuje Pavel a na můj dotaz po financích se vrátil k samému začátku. Dům byl s námahou a vypětím předešlých generací zakoupen a z tovární budovy většinou dobrovolníky přestavěn a upraven na sokolovnu a současně i Národní dům. Poslední půjčky byly zaplacené přibližně před osmi lety a od té doby - z darů a z výnosů tanečních zábav - se podařilo ušetřit kolem \$ 12,000.

Výbor tedy začal uvažovat o zpříjemnění a lepším využití interiéru a případně i o větší "representativnosti". Nápadů a myšlenek se prodiskutovalo mnoho, až přišel s konkrétním návrhem architekt Vlado Kapusta, který do Austrálie emigroval ze Slovenska před pěti lety. A třeba fici, návrh je to skutečně vynikající.

První stádium úprav, to je vstupní hala a sál v přízemí, je téměř hotov. Práce, na kterých se v různé míře podílelo kolem patnácti dobrovolníků a "mírně" placených profesionálních řemeslníků, byly zahájeny 3. ledna a před několika dny se konal první podnik - vylosování loterie vyhlášené na úhradu přestavby. Původní rozpočet byl totiž stanoven na první stádium úprav \$ 12,000, ale jak v dnešní době snad ani nemůže být jinak - rozpočet byl překročen o \$ 8,000. A tak vzniklý deficit nebyl ani tak vinnou dobou, jako tím, že během prací se objevila možnost dalších zlepšení.

"Jsme na tom jako Kambodža - finančně začínáme s "year zero", s jistým ulehčením v hlase dodává Pavel, "všechno ale dopadlo dobře a většinu lidí se úprava líbí".

Pomyslel jsem si a také jsem mu řekl, že udělali skutečně vynikající kus práce. Pro pořádek musím dodat, že o zdárnou přestavbu se zasloužil nejen Pavel Pospichal architekt Vlado Kapusta, který návrh nejen vypracoval, ale i vlastnoručně uskutečňoval, ale i Emil Holeček, Vencu Sosnovec, Jarda Kovařík, Mirek Varmuš, Pepa Zoubek a zbývající dobrovolní pracovníci. Zásluha také patří nejen finančním dárcům, ale v neposlední řadě i těm, kteří svoji účastí na životě kolem Národního domu poskytují vedení sokolské organizace silu, podporu a vědomí, že jejich obětavá činnost není bez účelu.

Aleš Nebeský

Povídání pro ženy

Životní styl v menopauze

Pro mnohé ženy slovo menopauza zní hrůzostrašně. Spojují toto slovo se stářím, nahrbenými zády a nemohoucností. O jednom z dlouhodobých důsledků menopauzy - osteoporosí se v posledních letech objevují články ve všech populárních časopisech. Jde o řídnutí kostí, které za 10-15 let po začátku menopauzy, dosáhne takového stupně, že se pak pod minimálním nápojem kost může zlomit.

Prevence je vždy nejlepší lék. Každodenní procházka (20-30 minut), dostatek vápníku ve stravě a hormonální léčba mohou zpomalit vývoj osteoporosy.

Denní příjem vápníku má být kolem 1000mg (hrneček mléka má přibližně 200mg). Kouření, zvýšená konzumace alkoholu (více než dvě sklenky denně) a nedostatek pohybu, stejně jako některé léky (steroidy, nadbytek thyroxinu) a předčasná menopauza mohou zvýšit risk osteoporosy.

Australské statistiky potvrdily, že čtvrtina žen, které si ve starším věku, zlomily stehenní kost, ztratily svoji soběstačnost a čtvrtina podlela následkům komplikací do jednoho roku.

A proto ještě jednou zdůrazňuji - prevence je nejlepší lék.

Marta Nemeč

Lék, ale i jed.

V poslední době se mezi mladými maminkami rozmohl strach z léku, který byl v době svého objevení pokládán téměř za "zázrak", z docela obyčejného aspirínu.

Ten totiž a s ním další salicytáty mohou způsobit výskyt Reyeova syndromu. Je to onemocnění, které může postihnout pouze děti, avšak ty od kojeneckého věku až do patnácti let. Začátek této nemoci je obvykle svázan s probíhajícím virovým onemocněním (chřipka, spalničky a pod). Po odeznění horečnatého období, v přechodu do období rekonvalescence, dochází náhle ke zhoršení celkového stavu, zvracení a poruchám vědomí. Otok mozku je provázen selháváním ostatních orgánů - jater, srdce, ledvin. Onemocnění postupuje rychle a může skončit smrtelně během několika desítek hodin, nebo během 3-4 dnů.

Proto se doporučuje užívat u dětí místo acpirinu, léky obsahující paracetamol. Je však třeba zdůraznit, že salicytáty nejsou z hlediska Reyeova syndromu, pro dospělé nebezpečné.

Stařeček Pagáč uprāvjavájú Zdeněk Čaluška

AJ KAMENĚ NEKDY ZMĚKNE

Přišlo jaro. Zem voněla, všecko začalo pučat a nalévat sa. Ftáčci šířkali, kočky mňančaly na kálenicách, kohút sa nafukoval a šponoval na drvách, jak dyby mu patřily všecky slépký v dědině a muchy sa hönily kolem záchoda. No - všady plno lásky, enom Janek Obrúčkúj byl smutný jak želva a chodil sám...

Zanevřel na to "hadí plenně" od téj doby, co ho tá Putifarka - Anča Lizačková tak hanebno zradila. Ale to už sú tři roky, zrada přebolela a už aj přestal zpívat svoju zamilovanú:

"Ani žádný nevř, co řia boli
ani ten pan dochtor co řia hoj
boli mňa hlavička srdca polovička..."

A protože čas je nejlepší dochtor a na bolavé srdco je nejlepší lék "živočišné teplo a živý obklad", zahleděl sa jednu u muziky Marynce Ohnivcovej hluboko do oči...

Třebaže byl enom synkem chalupníka a Marynka z gruntu, zahofela jak laterňa a svatý Antonínek sa na obláčku spokojeno ščuřil, že zasěj dvě srděčka tukajú v jednom taktu.

Neščuřili sa ale starý Ohnica. Jedneho dňa vletěli do izby jak tornádo "zabubnovali" jak na prodaj dřev a podali Marynce ultimátum:

"Pocem, ty opico! Od kdy sa slézáš s tým schofem a jak to, že já o tým nevřm - cóóó? Esli řa s tú lúzu ešče jednu uhlédnu, tož poznáš tatu! Zrubu řa jak financ kozu. Takú žebrotu v baráku živit nebudu - ženicha k tobě rovného ti doveřdu já! Rozumělas !?"

Nafúkli sa, že jim gombik od krku ufrngl až za pec a z brbláním odešli z izby.

Marynka - chudato zlaté, bečala a nebylo s řu řeči.

Ohnica dali vědět Janečkovi, kdo

poručá na gruntě a připomenúli, že lesti ho z jejich cěru ešče nekde nachytajú, tož ho rozškušbnú jak daňovú upomínku a hodijú přes plot!

Ale jak už to bývá: co sa zakazuje, to nejvěc šmakuje a hlavně dyž ide o lásku...

Ešče ten večer, ledvá sa zmrklo, šust šorec kolem zahrádky a z druhéj strany sa přehúpl Janeček přes plot. U mlatevně pod starým ořechem sa zešli a horké slzy mísily sa na vyšivaných květoch Janečkovej košule. Aj měsíček vlězł za mračno, lebo sa nemohl dívat na bolest tychoť dvěch mladých lidí. A dobfě že sa skováł - neviděl aspoň další ľudskú špatnost. Starý Ohnica kerý dávali pozor jak ostřiz vyběhli ze stínu a nemilosrdno švihali bičem do neščasněj dvojice. Kolějsakřú a škaredých nadávek při tem padlo, to sa nedá řečt.

Janeček zatál zuby, ale přemohol sa enom na chvílku. Slovácká krev zabúřila, ruka vyletěla jak šabla - a Ohnica přeletěli přes sečkovicu, kde ostali ležat a řvali jak pomínutý. Janeček obtúřil Marynku a kosárky enom šustly nad plotom...

Ohnica už věcej švihati nemohli, lebo měli zlomenú ruku.

U Ohnicú bylo tenkrát boží dopuščeni a starý si všecku zlost vylévali na Marynce tak, že už sa na to nedalo dívat.

Nad humnama sa něsla smutná pěsnička:

Nad Myjavú sú dvě hvězdy jasné,
u susedú mají dívča krásné,
keď ho vidím, mosím horekovat,
su chudobný, nesmím ho milovat.

To Janeček sa pokúřal vyzpívat svoju bolest... Starý Ohnica podali na Janečka žalobu a slubovali mu hroznú pomstu.

Dyž byla trojica po delší době předvolána k súdu, převelice sa pan súci divili, co to mají před sebu. - Starý Ohnica v novém lajbli, hubu jak měsíček, veržinu v kútku a z každěj strany jedneho z mladých...

Pán súci nahledli do protokólu, potem na tech třech a pravili:

"Počúvajte, dyž sa tak na vás dívám, tož nijak zuřivo nevypadáte a že byste sa chtěli súdit - to už sa ně teprú nezdá"

"Tož vite, pane rado" - povídajú Ohnica, " já to beru zpátky - vite, tento, jak bych vám pověděl - Janek je ináč

dobré chlapisko a já sem také nebył lepši... a - potem budu stařečkem - vite?"

Marynka sa stydливо přikřývá vláčkem a Janeček ju hladí pohledem. Odcházejú a "stařeček" pravijú Janečkovi: "Tož vřš Janku, řak nic ve zlém - ale byla to řacka, jak dyž kúř kopne"

Pro dobrou náladu

Potkali se dva přátelé a hovořili o společných známých. "Jak se vlastně daří Majerovi?" "Stal se po třetí vdovcem." "Ach, a na co zemřela jeho první žena?" "Na otravu houbami." "Můj ty bože. A co ta druhá?" "Na otravu houbami." "Proboho! A co ta třetí? Přece nechceš říct, že taky..." "Ne, ta měla proraženou lebku." "Nehoda?" "Ne, nechtěla jíst houby."

Muž říká manželce: "Co to má znamenat? Našel jsem v tvé kabelce dopis ze snátkové kanceláře, že budou mít vhodné partie na tvou nabídku." "Prosím tě, ty toho naděleš. To už je stará historie." "A od kdy?" "No, jak jsi byl loni tak nemocnej."

"Měli jste vy a vaše paní někdy na věci rozdílné názory?" "Ale ano, měli... ale já jí to nikdy neřekl!"

Oslava narozenin významného osmadesátiníka. Po všech řečech byl vyzván, aby sám promluvil. Poděkoval tedy za projevenou přízeň a blahopřání a pak dodal: "Přátelé, neřekněte se stáří. Stáří má mnoho předností!...", odmítl se, polknul. Pauza se prodlužovala! Konečně pokračoval: "Jenže se teď marně snažím si na některou vzpomenout."

Jednou večer si paní krátila cestu přes hřbitov a najednou uslyšela za sebou kroky, lekla se, ale sympatický mužský hlas jí oslovila a nějaký pán jí nabídl doprovod přes hřbitov. Když se loučili u východu, ona mu povídala: "Už je skoro úplná tma a vy zase musíte stejnou cestou zpátky, nebojíte se?" "A vite, milá paní, že už ani ne, ale když jsem byl živěj tak to jsem se taky bál."

FAUL ?

Jan Plavec

Jak se tu znova a znova dozvídám, pořád se to tam doma mezi Čechy a Slováků hádá a mele. I prezident prý dostal pod Prešpurkem málem nafackováno. A bodejť by ne, s takovým jménem! Česko - Slovensko. Co to je ? Kdo má být první, kdo druhý ? Je někdo víc ? Má tam být pomlčka ? Velká nebo malá písmena ? A co Moraváci, Slezané, Cikáni ? (ti si alespoň, jako požárníci, vyšlapali respektabilnější název - Romové) Jak se ale přijde s dobrým návrhem, hned to někdo zahraje do autu. Ne a ne se dohodnout. Připomíná mi to " Stréma - tahajma ", dvouhlavého osla z knížky " Zvierátka doktora Doolitlea " - četl jsem ji jako kluk ve slovenštině a od té doby mám ten mazlivý jazyk moc rád (měl jsem si vzít Slovenku !). Je mi to vše lito. Rád bych pomohl, ale nevěděl jsem do nedávna jak. Až teď, vida jak pomalu, ale jistě, kus po kusu tam při jáderském moři demolují jugoslávskou federativní republiku, jsem se zaradoval. Samozřejmě jim to nepřeji, to ne - Slovani jsou všichni bratři, ale již dlouho mi šli na nervy. Byli, tak říkají trnem v mém uchu. Kdykoliv jsem se totiž komukoliv zmínil, že jsem z Československa, začal hned vychvalovat Tita, sladoleď anebo Dubrovnik - že ho zná, že ho lizal nebo že tam byl - že je to krásná země. Když prostě došlo na Československo, celý svět znal Jugoslávii. Proč? Bylo to pro mne dlouho záhada, ale vyšpekuloval jsem to nakonec. Odpověď je jednoduchá, ač překvapivá. Vždyť máme tak málo společného! I coby Slovane jsme oddělení rakousko-uherskými humny ! Navíc: Jugoslávci jsou dlouzí, hranatí a kníratí - našinci jsou širocí, zaoblení a plešatí. My jsme vzdělaní a kulturní - oni hrdí a zdraví. Jediné co si je tak trochu podobné je Beograd a Lázně Bělehrad v Podkrkonoší, Záhreb a Zábřeh na Moravě, Slovina, Slavonia, Slovácko a Slovensko, Tito a Tiso, Lužičtí Srbové a Srbšti Chorvati, Videnští Češi a Němci od Volhy, Rumunští Maďaři a Bulharští Turci, Zátapek a Zápotocký, Gottwald a Gott, Jiří Suchý a Jiří Slitr, Václav Havel a Karel Havlíček Borovský,

Czestochowa Panenka a Čihošský zázrak... himlhergot, kdo se v tom všem má vlastně vyznat ! Vždyť i já si občas pletu Lotyšsko s Litevskem zatímco mám na mysli Estonsko. Není divu, že již dávno všechno v Evropě na východ od Vídně je bráno jako nikdy nekončící Lehárova opereta. Vše se to tam prolíná v aktech a áriích veselic, selských vzpour, brumlačích davů či toužebných scén pod balkony at v Zimním paláci, na Staroměstském náměstí, v Timišváře nebo v Sofii. Kdo by si nepletl Budapešť a Bukurešť, Lublin a Ljublanu, Pferov a Prostějov, Hajduboszormeny a Hódmezvasarhely ! Kdo je Odra a kde Nisa ! ? Co jsou Slavonic Dances, co je Bubic N plague?

To vše by snad vysvětlilo proč si prostý lid plete Československo s Jugoslávií. Jak to ale, že i vzdělání lidé se dopouštějí stejného omylu? Proč? Oni si prostě chrání zdraví. Vždyť jde o zlomení jazyka! Pro anglicky mluvící osobu je těch šest slabik CZE-CHO-SLOVA-KI-A horší než 400 m překážek. Ani já si někdy nejsem jistý jak se to správně píše : Checoslovakia? Cheqoslovakia? Czeco..., Czequo... Czecko..., Czeko..., Ceco...?? A to je jenom začátek! Ani ta nová zkratka ČSFR není o moc lepší. Nedivme se tedy, že si nás pletou s YUGO-SLA-VI-A. Vklouzne se do toho lehce, dá se to zkrátit na "Jugoše" a nejdou s tím dělat oplzlé vtipy rozdmýchávající další národnostní řevnivost, viz. "Co je to Čechoslovák v dešti?" - "Wet Czech" (a co Slováci? Jak ti k tomu přijdou?)

Byl to dobrý název - dobrý "Trade Mark". Teď ale bankrotují a rozpadají se : Croatia, Slovina, Slavonia, Serbie, Macedonia, Bosnie, Hercegovina, Krajina, Vojvodina, Monte, Negro, Kosovo, Metohia, Dalmatia... V takovém zmatku by si Bohemia a Slovákia už ani neškrtly! Ne, ne. My musíme držet pohromadě a naopak skočit na tuhle skvělou příležitost, jak se to v tržním hospodářství už dělá. Držet se toho co jde dobře na odbyt. Ne se ale úplně opičit - možná najít "copyright". Chce to trochu pozměnit, přizpůsobit našim poměrům, dát tomu punc charakteristiky našich národů: mazanosti, vynalézavosti, schopnosti improvizovat...

A tak jsem dostal nápad na nové jméno.

Původně jsem dával přednost názvu jež jsem částečně odvodil z dobře

zaběhnutého a uznávaného pojmu Srdce Evropy : "KARDISLAVIA" (z řeckého Kardio-srdce). Kardislavii jsem hned z počátku zavrhl - trochu to zavání neblahou VŘSR. Uvědomil jsem si však záhy, že vzhledem k současným chorobným starostem světa o cholesterol, by takové jméno (jak Kozinovo varování) zbytečně zatěžovalo mysl milovníků české kuchyně. Lidé by se podvědomě vyhýbali čemukoliv připomínající jim soustavu krevního oběhu, což by nebylo dobré pro turistický ruch. Ne, to by nešlo.

Pak mě ale přišla skvělá myšlenka - zjevná a prostá, tak jak geniální objevy již bývají. Co kdybychom tu naši milou slovanskou republiku v tom středu Evropy nazvali zcela jednoduše a originálně "CENTRSLAVIA" (popřípadě, s ohledem na naše problematicke západní sousedy "ZENTERSLAVIEN" - pochodovalo by se buď na začátku nebo na konci olympijských průvodů). Z takového názvu hned každý ví o koho jde a kde to je. A navíc, má to tak trochu fotbalistický zvuk a to, jsouce nejpobulárnější hra na světě, by zaručilo masové uznání naší existence. Jako hymnu bych pak navrhoval hrát "Ta naše jedenáctka páli, ať hraje tu a nebo v dálí" (zmínka o exilu !). Je hezky řízná - lidé si rádi zatleskají do rytmu, jak jsem viděl v Alberville při krasobruslení. A příznejme si také - na sady, luky a bory dnes už prostě není čas. To se již vůbec nezmiňuji o tom, jaké zmatky působí naše současná dvojhymna. Jenom namátkou - při nedávném fotbalovém utkání ČSFR - Austrálie v Sydney, po doznění české a slovenské hymny pořadatelé pustili Advance Australia dvakrát, aby domácí mužstvo nepřišlo zkrátka (když oni mužou mít dvě písničky, my taky !). Moc jim to nepomohlo. Naši měli v rezervě další psychologické zbraně, např. jména! Kula, Kuka, Kukleta... Dále, brankář nastoupil v žlutém tričku (barva Austrálie), museli mu shánět a půjčit zelené, jeden z hráčů uprostřed útoku nahlé zahrnul z hřiště k trenérovi s přetřeseným řetízem se zlatým livčkem, jiný se zase svíjel na zemi a hrál divadlo zatímco trenér křičel hovorovou češtinou "Ať vstane a hraje!" Myslel si zřejmě, že mu nikdo nerozuměl, mikrofon byl však poblíž a mě to neušlo. Dobře jsem si všeho všiml ! Také kdo mával jakým praporem! Jo! Vlajka (aby se pořád nepletla s filipínskou) by mohla

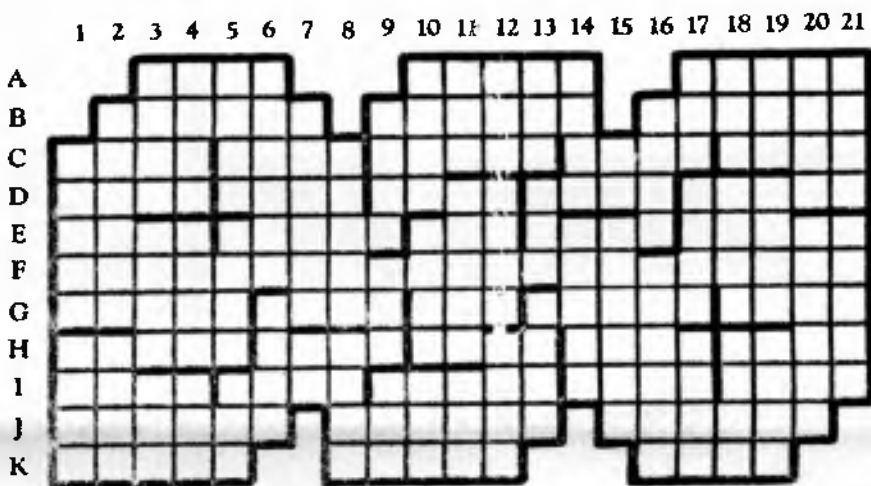
mit na zeleném podkladu stříbrnou píšťalku, jako symbol "fair-play" (neplést s pravdou- ta jenom komplikuje hru, s tolika simulanty na placu) Barva by pak vyhovovala ochranářům a mohamedánům (rostoucí světové síly!).

Samozřejmě vždycky se najdou nějakí nespokojenci, kteří hrávali na křídle nebo na beku, či dokonce dávají přednost volejbalu nebo kuželkám a budou kazit hru. S nějakým tím ofsajdem se už holt musí počítat. Hlavně ale že nebudou žádné tahanice mezi Čechy a Slováky, Sudety a Slezskem, Českomoravskou Vysočinou a Moravským Slováckem, Českým a Polským Těšínem, Podkarpatskou Ukrajinou a Českou Volyní...ano, vždyť republika může v budoucnosti i růst na všechny strany bez problému se jménem klubu. Všichni budou jeden manšaft a hrát brácha na brácha. Jeden by předpokládal, že takovému návrhu bude převážná většina národa fandit. Já se ale pro jistotu ptám - co na to, příznivci Sparty?!

Malé, nepříliš veselé zamyšlení.

Můj synovec, který tady byl nedávno na návštěvě mě, jako emigrantovi položil jednu otázku: "Jsi hrdá na to, že jsi Češka?" Na rty se dralá spontánní souhlasná odpověď, ale zdržela jsem ji a pak pomalu dodala: "Někdy". To proto, že jsem jsem si vzpoměla na nedávnou příhodu. Stará paní, maminka jednoho exulanta odjžděla do Československa. Nebylo to pro ní lehké, protože nevěděla, kdy svého syna zase uvidí, bála se cesty a pod. A do toho všeho přišel telefon z letecké společnosti. Někjaký "dobrý" český člověk jim zavola s upozorněním, že tato stará paní se chystá pašovat velké množství drog a dolarů do ČSFR a že by s tím měli něco dělat. Dělal! Jako slušní lidé anonyma, či spíše anonymku poslali tam, kam podobní lidé a podobná udání patří. Maminka přesto odletěla se strachem, co všechno jí cestou, zásluhou zlého, závistivého, nebo snad zárlivého člověka čeká. Nestalo se nic, ale hořkost zůstala! To snad jen za komunistů tady byli udavači a nebo, tahle závist a zloba nemá s komunismem nic společného a je jen součástí povahy. Nevím, a asi to byl důvod, že jsem na otázku tiše řekla: "Někdy".

Jana Háberová

CITÁT

„Spisovatel je člověk, kterému . . . (dokončení výroku G. B. Shawa v tajence).

VODOROVNĚ: A. Český prozaik; zánět sliznice; obilnina. — B. Mužské jméno (28. 1.); okrouhla, mírní. — C. Truň v brzdě; jednotka elektrického napětí; strach; cizí ženské jméno; planimetričtina. — D. Pokyn; vymřelý kočovník; část nohy; sloučeniny kyselin a zásad; ořechovec. — E. Zaokrouhlené; turecký četník; mazadlo; ostých; od počátku (z latiny). — F. Tajenka. — G. Pracovní schůze; úřední spis; lékopisné označení soli; souzvuk tří tónů; bývalý podnik ve Fulneku. — H. Nadezdívka nad římsou; americký průmyslník; doutok; chudozuby savec; špička. — I. Suohem; pouze, pravovlasa; etnopská hora; jasné fialový. — J. Výsleška; tukal, tlukoty. — K. Vyčinit; nasycený uhlovlodík; druh pláka.

SVISLE: 1. Město v Itálii; závrťový komín. — 2. Tatarský náčelník; primitivní papírovina. — 3. Pobouzení, úskoky; národ. — 4. Puchýřek

na ústní sliznici; mravouk; značka našich elektrospotřebičů. — 5. Noční pták; polynéský nápoj; pohyb vzduchem. — 6. Pavouk, odsuní. — 7. Zpěvný pták; předložka. — 8. Část velké budovy; značka dlaždiček. — 9. Potáč; předložka; žvást. — 10. Pokrm z krup a hub; anglicky „slečna“; biblická postava. — 11. Křídlo (zoologicky); vláčet; druh papře. — 12. Roztavená hmota (technicky); úločistě; ovanutí (básnicky). — 13. Značka čisticího prostředku; výzva k tichu; trnovník. — 14. Jitro, přelétat. — 15. Nazev hlásky; popadnout. — 16. Ticho; obuvnická nit. — 17. Slovenská předložka; levhart (zasiarale); pořeštěnec. — 18. Včeli společenství; slonovina, tmavý koř. — 19. Mužské jméno; páčová otazka, ženské jméno. — 20. Zásobníky; prohlubeminy. — 21. Otík; úsluznost.

Pomůcka: I. Tita. — 1. Arona. — 4. Atta. — 17. Hard.

VRAĆÍME VÁM VÁŠ UKRADENÝ ZIMNÍK . TADY NÁM TO TODEPŘETĚ .

BETONOVÁNÍ

všeho druhu odborné vyhotoví

MIREK

(02) 622 1712

L. & G. PERGL

Česká Optická Firma

57 Pelham Street
 CARLTON VIC. 3053
 tel: (03) 663 6242

CUISINE ART CATERING

Pty Ltd

dodá

veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
 obložené misky a další speciality

Přesné informace :

telefon: 525 3971

2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

Český lékař v Hervey Bay, Queensland.

Dr. Marcel Pflieger, M.D.

Praktický lékař, rovněž nabízí tradiční a
 laserovou akupunkturu.

352 Esplanade, Hervey Bay - Qld 4655

telefon: (071) 281 288

Dr. JAN ROSA

odborný zubní lékař

Suite 8 - 560 Pennant Hills Road

WEST PENNANT HILLS

ordinuje : úterý - čtvrtek - sobota

tel. objednávky od pondělí do soboty

na čísle : 481 8878

L E O COMPUTERS

Nabízíme od "Notebook" až do "Tower 486/33"

Systémy pro úřad nebo doma, pro navrhování i výrobu

český & slovenský "wordprocessor" T602

včetně opravného a překladového slovníku

SKODEX INTERNATIONAL

Unit 3, 5-9 Hunter Street

PARRAMATTA, NSW 2150

Tel 891 3599

Fax 891 2058

LISACEK & CO

BARRISTERS & SOLICITORS

LEGAL ADVICE

1 st Floor, 69 a Grote Street

ADELAIDE S.A. 5000

Telephone : (08) 231 5909

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

Pty Limited

CAD/CAM

specialists

MICROSTATION, DRAFTeasy, SMARTCAM

7 Boonah Street

WENTWORTHVILLE

NSW 2145

Tel: (02) 636 1873

Fax: (02) 631 2024

Mobile: 018 288 477

BONDI REMOVALS

FURNITURE REMOVALS

& STORAGE

no job too small - no removal too large

LOCAL - COUNTRY

INTERSTATE - OVERSEAS

PHONE: 365 0993 FAX: 550 26 14

Hovoříme česky a slovensky.

ALL INTERNATIONAL OFFICE MACHINES

Prodej a opravy nových i starších

"typewriters, photocopiers & faxes"

Dílna a obchod- 102 Percival Road

STANMORE, NSW 2048

Tel 5693 691 nebo 214 7402

Vladimír Bohdan

457 9443

Václav Novák

306 781

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION**AUSTRALSKÉ LISTY** měsíčník

Čechů, Moravanů a Slováků v Austrálii.

Vydává: **HABER-PILOT Pty. Limited**
7 Boonah Street,
WENTWORTHVILLE NSW 2145
Tel: (02) 636 1873 Fax: (02) 631 2024Vedoucí redaktorka: **Jana Haberová**Redakční spolupracovníci: **Karel Wendt**
Marcela Čechová
Jaroslav Kovaříček
Aleš Nebeský
Miloš Ondrášek
Bořek Šindler
Jan Plavec
Karel Šindelář
Výtvarná spolupráce: **Česťa Borkert**Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.
Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

INZERCE:

Ubytování
ve středu Prahy pro 2-5 osob
35 DM za osobu
(delší pobyt se slevou)
Marta Charousová
Zlatnická 10 - PRAHA 1
pražský tel. : 231 4954Rada by som sa seznámila s
inteligentným, dobre
situovaným Slovákom alebo
Čechom do 75 r. ktorý rád
cestuje a má záujem o kultúru.
Ja žijem v Bratislave.
Odpoved na zn. "Čakám"50ti letá rozvedená, osaměla, by
ráda našla ženu-přítelkyni, též
osamělou, nejráději penzistku,
která miluje přírodu a má ráda
cestování. Odpovědi do redakce
na zn. "Evropa 92"**Bohemia Travel** nabízí:
duben - září
z Melbourne do Evropy
letenka od \$ 1.820.-
letenka -auto na 21 dní *
od \$ 2.2229.-
letenka - 2 dny hotel *
od \$ 1.990Výhodné ceny i z jiných míst
volejte: (03) 510 24 74
* cestují-li dvě osobyUčeň - automechanik
(2.ročník)
hledá zaměstnání
s možností dokončením
vzdělání
MICHAL - (02) 6221 712Student
vypomůže s prací v
kanceláři, domě či na
zahradě.
Zn. "Spolehlivý"
Tel. večer: (02) 3719264**AVRO film**
video**ZAJISTÍ :**Video záznamy všeho druhu,
převod českých černobílých
kazet na barevný australský
systém (SECAM na PAL)
převádění rodinných
filmů na video12 Harrod Street
PROSPECT
NSW 2149 tel.: (02) 621 7586**WORLD - WISE TRAVEL**

cestujte pohodlně a promyšleně

Vymyslíme pro vás nejvýhodnější
cestovní plán cesty kolem světa,
návštěvy doma, nebo cestu po Austrálii
Najdeme nejvýhodnější spojení,
zajistíme ekonomické, ale kvalitní
ubytování při mezi přistání v Singapuru,
Bangkoku či kdekoli jinde na
světě.254 Blackburn Road
Syndal 3149 FAX : (03) 803 8730
tel. (03) 803 9037, 802 9066

Architekt

HENRY ROSSLER
F. R. A. I. A.222 Edgecliff Rd.
WOOLLAHRA, NSW 2025
Tel: 387 2257
Fax: 387 2913Plány na council, stavební dohled,
všechny druhy staveb,
přestavby, nové domy, home units,
továrny, commercial, nemocnice.**DIVER'S MECCA**Všechno pro potápěče
O DOVOLENÉ V QUEENSLANDU
se naučte potápět na HERVEY BAY.
Ideální podmínky: - teplá voda
- potopené lodě
- korály
- spousta rybInstruktor: Vladimír Novák
tel: 071-25 1626 fax: 071-25 1833**472 ESPLANADE,**
HERVEY BAY - QLD, 4655Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____

P. Code _____

Tel. _____

Stát _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na
HABER PILOT PRODUCTION
7 BOONAH STREET
WENTWORTHVILLE 2145Předplatné - zaškrtněte
První polovina 1992
Celý rok 1992
 \$15.60
 \$31.20

**CESTUJTE S NÁMI
DO CELÉHO SVĚTA**

**BOHEMIA
TRAVEL**

1st Floor, 188 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 2474, (03) 510 2482

A.H. (03) 878 8984 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

ZAŘIDÍME:

Vaše cesty do celého světa, návštěvy z Československa,
cesty kolem světa, ubytování, půjčování aut,
EURORAIL- vlakem po Evropě, pojištění, cesty lodí,
cestování po Australii a další.

PODPORUJTE

ODEBÍREJTE

ČTĚTE

**AUSTRALSKÉ
LISTY**

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

**AIRBUS
A 310-300**

CSA

CZECHOSLOVAK

AIRLINES

FLY OK FLY CSA

POHODLNÁ CESTA DO PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM
SE SINGAPOREM A BANGKOKEM

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

CZECHOSLOVAK AIRLINES

Suite 808 Australia Square Tower

George Street, SYDNEY

Tel. 247 6196

CONTACT

P·R·I·N·T·I·N·G

A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
A DALŠÍ

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

Superior Performance At An Affordable Price